

Άρθρο 13

Παροχές σε είδος

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των παρ. 2, 3, 4 και 5 και του άρθρου 14, οποιοσδήποτε παροχές σε είδος λαμβάνει ένας εργαζόμενος ή εταίρος ή μέτοχος ή συγγενικό πρόσωπο αυτού κατά την έννοια της περ. στ' του άρθρου 2, συνυπολογίζονται στο φορολογητέο εισόδημά του στην αγοραία αξία τους, εφόσον η συνολική αξία των παροχών σε είδος υπερβαίνει το ποσό των τριακοσίων (300) ευρώ ανά φορολογικό έτος και μόνο για το υπερβάλλον ποσό.

2. Η αξία της παραχώρησης ενός οχήματος σε εργαζόμενο ή εταίρο ή μέτοχο από ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα, για οποιοδήποτε χρονικό διάστημα εντός του φορολογικού έτους, υπολογίζεται με βάση την ακόλουθη κλίμακα ως ποσοστό της Λιανικής Τιμής Προ Φόρων (ΛΤΠΦ) του οχήματος ως εξής:

α) για ΛΤΠΦ από 0 έως 14.000 ευρώ ως ποσοστό τέσσερα τοις εκατό (4%) της ΛΤΠΦ ως επιπλέον ετήσιο εισόδημα,

β) για ΛΤΠΦ από 14.001 έως 17.000 ευρώ ως ποσοστό είκοσι τοις εκατό (20%) της ΛΤΠΦ ως επιπλέον ετήσιο εισόδημα,

γ) για ΛΤΠΦ από 17.001 έως 20.000 ευρώ ως ποσοστό τριάντα τρία τοις εκατό (33%) της ΛΤΠΦ ως επιπλέον ετήσιο εισόδημα,

δ) για ΛΤΠΦ από 20.001 έως 25.000 ευρώ ως ποσοστό τριάντα πέντε τοις εκατό (35%) της ΛΤΠΦ ως επιπλέον ετήσιο εισόδημα,

ε) για ΛΤΠΦ από 25.001 έως 30.000 ευρώ ως ποσοστό τριάντα επτά τοις εκατό (37%) της ΛΤΠΦ ως επιπλέον ετήσιο εισόδημα,

στ) για ΛΤΠΦ πλέον των 30.001 ευρώ, ως ποσοστό είκοσι τοις εκατό (20%) της ΛΤΠΦ ως επιπλέον ετήσιο εισόδημα, ανεξάρτητα αν το όχημα ανήκει στην επιχείρηση ή είναι μισθωμένο με οποιονδήποτε τρόπο στα ανωτέρω πρόσωπα.

Το ανωτέρω ποσοστό καθενός οχήματος δεν επιμερίζεται σε περισσότερα του ενός πρόσωπα.

Η αξία της παραχώρησης του οχήματος μειώνεται βάσει παλαιότητας ως εξής:

i) 0-2 έτη καμία μείωση

ii) 3-5 έτη μείωση δέκα τοις εκατό (10%)

iii) 6-9 έτη μείωση είκοσι πέντε τοις εκατό (25%)

iv) Από 10 έτη και μετά μείωση πενήντα τοις εκατό (50%).

Από τις διατάξεις του παρόντος εξαιρούνται τα οχήματα που παραχωρούνται αποκλειστικά για επαγγελματικούς σκοπούς και έχουν Λιανική Τιμή Πώλησης προ Φόρων έως 17.000 ευρώ.

3. Οι παροχές σε είδος με τη μορφή δανείου, προς εργαζόμενο ή εταίρο ή μέτοχο από ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα, είτε περιβάλλονται τη μορφή έγγραφης συμφωνίας είτε όχι, αποτιμώνται με βάση το ποσό της διαφοράς που προκύπτει μεταξύ των τόκων που θα κατέβαλε ο εργαζόμενος ή εταίρος ή μέτοχος στη διάρκεια του ημερολογιακού μήνα κατά τον οποίο έλαβε την

παροχή, εάν το επιτόκιο υπολογισμού των τόκων ήταν το μέσο επιτόκιο αγοράς, του οποίου η μέθοδος υπολογισμού ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, κατά τον ίδιο μήνα και των τόκων που τυχόν κατέβαλε ο εργαζόμενος στη διάρκεια του εν λόγω ημερολογιακού μήνα.

4. Η αγοραία αξία των παροχών σε είδος που λαμβάνει ένας εργαζόμενος ή εταίρος ή μέτοχος από νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα με τη μορφή δικαιωμάτων προαίρεσης απόκτησης μετοχών προσδιορίζεται κατά το χρόνο άσκησης του δικαιώματος προαίρεσης και ανεξαρτήτως εάν συνεχίζει να ισχύει η εργασιακή σχέση, εφόσον οι μετοχές που αποκτώνται κατά την άσκηση του δικαιώματος προαίρεσης μεταβιβαστούν πριν από τη συμπλήρωση κατ' αντιστοιχία του οριζόμενου χρονικού διαστήματος στο άρθρο 42 Α κατά περίπτωση. Η αγοραία αξία άσκησης δικαιώματος για τις μετοχές των εισηγμένων εταιρειών είναι η τιμή κλεισίματος της μετοχής στο χρηματιστήριο μειωμένη κατά την τιμή διάθεσης του δικαιώματος. Η αγοραία αξία άσκησης δικαιώματος για τις μετοχές των μη εισηγμένων εταιρειών είναι η τιμή πώλησης μειωμένη κατά την τιμή κτήσης, η οποία προσδιορίζεται με ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων της παρ. 4 του άρθρου 42.

5. Η αγοραία αξία της παραχώρησης κατοικίας σε εργαζόμενο ή εταίρο ή μέτοχο από ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα, για οποιοδήποτε χρονικό διάστημα ενός φορολογικού έτους, αποτιμάται στο ποσό του μισθώματος που καταβάλλει η επιχείρηση ή σε περίπτωση ιδιόκτητης κατοικίας σε ποσοστό τρία τοις εκατό (3%) επί της αντικειμενικής αξίας του ακινήτου.

Αλλαγές άρθρου:

Νόμος	Άρθ.	Παρ.	Περιεχόμενο τροποποίησης	Ημ/νία ισχύος
⁽¹⁾ 4223/2013	22	3	Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 13 η λέξη «όπως», αντικαθίσταται με τις λέξεις «του οποίου η μέθοδος υπολογισμού».	31/12/2013
⁽²⁾ 4389/2016	44	1	Αντικατάσταση της παρ. 2 του άρθρου 13.	Φορολογικό έτος 2016 και επόμενα
⁽³⁾ 4446/2016	44	1	Αντικατάσταση της παρ. 2 του άρθρου 13.	Φορολογικό έτος 2016 και επόμενα
⁽⁴⁾ 4646/2019	4	-	Αντικατάσταση των διατάξεων του άρθρου 13.	Φορολογικό έτος 1/1/2020 και μετά

Αναλυτικά οι αλλαγές που έχουν επέλθει στο άρθρο 13

3. Οι παροχές σε είδος με τη μορφή δανείου, προς εργαζόμενο ή εταίρο ή μέτοχο από ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα περιβάλλονται τη μορφή έγγραφης συμφωνίας και αποτιμώνται με βάση το ποσό της διαφοράς που προκύπτει μεταξύ των τόκων που θα κατέβαλε ο εργαζόμενος στη διάρκεια του ημερολογιακού μήνα κατά τον οποίο έλαβε την παροχή, εάν το επιτόκιο υπολογισμού των τόκων ήταν το μέσο επιτόκιο αγοράς, όπως του οποίου η μέθοδος υπολογισμού⁽¹⁾ ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, κατά τον ίδιο μήνα και των τόκων που τυχόν κατέβαλε ο εργαζόμενος στη διάρκεια του εν λόγω ημερολογιακού μήνα. Σε περίπτωση που δεν υφίσταται έγγραφη συμφωνία δανείου, το σύνολο του αρχικού κεφαλαίου λογίζεται ως παροχή σε είδος. Η προκαταβολή μισθού άνω των τριών (3) μηνών θεωρείται δάνειο.

2. Η αγοραία αξία της παραχώρησης ενός οχήματος σε εργαζόμενο ή εταίρο ή μέτοχο από ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα, για οποιοδήποτε χρονικό διάστημα ενός φορολογικού έτους, υπολογίζεται σε ποσοστό ~~τριάντα τοις εκατό (30%)~~ ογδόντα τοις εκατό (80%)⁽²⁾ του κόστους του οχήματος που εγγράφεται ως δαπάνη στα βιβλία του εργοδότη με τη μορφή της απόσβεσης περιλαμβανομένων των τελών κυκλοφορίας, επισκευών, συντηρήσεων, καθώς και του σχετικού χρηματοδοτικού κόστους που αντιστοιχεί στην αγορά του οχήματος ή του μισθώματος. Σε περίπτωση που το κόστος είναι μηδενικό, η αγοραία αξία της παραχώρησης ορίζεται σε ποσοστό ~~τριάντα τοις εκατό (30%)~~ ογδόντα τοις εκατό (80%)⁽²⁾ της μέσης δαπάνης ή απόσβεσης κατά τα τελευταία τρία (3) έτη.

2. Η αγοραία αξία της παραχώρησης ενός οχήματος σε εργαζόμενο ή εταίρο ή μέτοχο από ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα, για οποιοδήποτε χρονικό διάστημα ενός φορολογικού έτους, υπολογίζεται σε ποσοστό ογδόντα τοις εκατό (80%) του κόστους του οχήματος που εγγράφεται ως δαπάνη στα βιβλία του εργοδότη με τη μορφή της απόσβεσης περιλαμβανομένων των τελών κυκλοφορίας, επισκευών, συντηρήσεων, καθώς και του σχετικού χρηματοδοτικού κόστους που αντιστοιχεί στην αγορά του οχήματος ή του μισθώματος. Σε περίπτωση που το κόστος είναι μηδενικό, η αγοραία αξία της παραχώρησης ορίζεται σε ποσοστό ογδόντα τοις εκατό (80%) της μέσης δαπάνης ή απόσβεσης κατά τα τελευταία τρία (3) έτη.

2. Η αξία της παραχώρησης ενός οχήματος σε εργαζόμενο ή εταίρο ή μέτοχο από ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα, για οποιοδήποτε χρονικό διάστημα εντός του φορολογικού έτους, υπολογίζεται ως ποσοστό της Λιανικής Τιμής Προ Φόρων (ΛΤΠΦ) του οχήματος ως εξής:

α) για ΛΤΠΦ από 0 έως 12.000 ευρώ ως ποσοστό τέσσερα τοις εκατό (4%) της ΛΤΠΦ ως επιπλέον ετήσιο εισόδημα,

β) για ΛΤΠΦ από 12.001 έως 17.000 ευρώ ως ποσοστό επτά τοις εκατό (7%) της ΛΤΠΦ ως επιπλέον ετήσιο εισόδημα,

γ) για ΛΤΠΦ από 17.001 έως 20.000 ευρώ ως ποσοστό δεκατέσσερα τοις εκατό (14%) της ΛΤΠΦ ως επιπλέον ετήσιο εισόδημα,

δ) για ΛΤΠΦ από 20.001 έως 25.000 ευρώ ως ποσοστό δεκαοκτώ τοις εκατό (18%) της ΛΤΠΦ ως επιπλέον ετήσιο εισόδημα,

ε) για ΛΤΠΦ πλέον των 25.001 ευρώ ως ποσοστό είκοσι δύο τοις εκατό (22%) της ΛΤΠΦ ως επιπλέον ετήσιο εισόδημα, ανεξάρτητα αν το όχημα ανήκει στην επιχείρηση ή είναι μισθωμένο με οποιονδήποτε τρόπο στα ανωτέρω πρόσωπα. Το ανωτέρω ποσοστό καθενός οχήματος δεν επιμερίζεται σε περισσότερα του ενός πρόσωπα.

Η αξία της παραχώρησης του οχήματος μειώνεται βάσει παλαιότητας ως εξής:

- i) 0-2 έτη καμία μείωση
- ii) 3-5 έτη μείωση δέκα τοις εκατό (10%)
- iii) 6-9 έτη μείωση είκοσι πέντε τοις εκατό (25%)
- iv) Από 10 έτη και μετά μείωση πενήντα τοις εκατό (50%).

Από τις διατάξεις του παρόντος εξαιρούνται τα οχήματα που παραχωρούνται αποκλειστικά για επαγγελματικούς σκοπούς και έχουν Λιανική Τιμή Πώλησης προ Φόρων έως 12.000 ευρώ. ⁽³⁾

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των παραγράφων 2, 3, 4 και 5 οποιοσδήποτε παροχές σε είδος που λαμβάνει ένας εργαζόμενος ή συγγενικό πρόσωπο αυτού συνυπολογίζονται στο φορολογητέο εισόδημά του στην αγοραία αξία τους, εφόσον η συνολική αξία των παροχών σε είδος υπερβαίνει το ποσό των τριακοσίων (300) ευρώ ανά φορολογικό έτος.

2. Η αξία της παραχώρησης ενός οχήματος σε εργαζόμενο ή εταίρο ή μέτοχο από ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα, για οποιοδήποτε χρονικό διάστημα εντός του φορολογικού έτους, υπολογίζεται ως ποσοστό της Λιανικής Τιμής Προ Φόρων (ΑΤΠΦ) του οχήματος ως εξής:

- α) για ΑΤΠΦ από 0 έως 12.000 ευρώ ως ποσοστό τέσσερα τοις εκατό (4%) της ΑΤΠΦ ως επιπλέον ετήσιο εισόδημα,
- β) για ΑΤΠΦ από 12.001 έως 17.000 ευρώ ως ποσοστό επτά τοις εκατό (7%) της ΑΤΠΦ ως επιπλέον ετήσιο εισόδημα,
- γ) για ΑΤΠΦ από 17.001 έως 20.000 ευρώ ως ποσοστό δεκατέσσερα τοις εκατό (14%) της ΑΤΠΦ ως επιπλέον ετήσιο εισόδημα,
- δ) για ΑΤΠΦ από 20.001 έως 25.000 ευρώ ως ποσοστό δεκαοκτώ τοις εκατό (18%) της ΑΤΠΦ ως επιπλέον ετήσιο εισόδημα,
- ε) για ΑΤΠΦ πλέον των 25.001 ευρώ ως ποσοστό είκοσι δύο τοις εκατό (22%) της ΑΤΠΦ ως επιπλέον ετήσιο εισόδημα, ανεξάρτητα αν το όχημα ανήκει στην επιχείρηση ή είναι μισθωμένο με οποιονδήποτε τρόπο στα ανωτέρω πρόσωπα. Το ανωτέρω ποσοστό καθενός οχήματος δεν επιμερίζεται σε περισσότερα του ενός πρόσωπα.

Η αξία της παραχώρησης του οχήματος μειώνεται βάσει παλαιότητας ως εξής:

- i) 0-2 έτη καμία μείωση
- ii) 3-5 έτη μείωση δέκα τοις εκατό (10%)
- iii) 6-9 έτη μείωση είκοσι πέντε τοις εκατό (25%)
- iv) Από 10 έτη και μετά μείωση πενήντα τοις εκατό (50%).

Από τις διατάξεις του παρόντος εξαιρούνται τα οχήματα που παραχωρούνται αποκλειστικά για επαγγελματικούς σκοπούς και έχουν Λιανική Τιμή Πώλησης προ Φόρων έως 12.000 ευρώ.

3. Οι παροχές σε είδος με τη μορφή δανείου, προς εργαζόμενο ή εταίρο ή μέτοχο από ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα περιβάλλονται τη μορφή έγγραφης συμφωνίας και αποτιμώνται με βάση το ποσό της διαφοράς που προκύπτει μεταξύ των τόκων που θα κατέβαλε ο εργαζόμενος στη διάρκεια του ημερολογιακού μήνα κατά τον οποίο έλαβε την παροχή, εάν το επιτόκιο υπολογισμού των τόκων ήταν το μέσο επιτόκιο αγοράς, του οποίου η μέθοδος υπολογισμού ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, κατά τον ίδιο μήνα και των τόκων που τυχόν κατέβαλε ο εργαζόμενος στη διάρκεια του εν λόγω ημερολογιακού μήνα. Σε περίπτωση που δεν υφίσταται έγγραφη συμφωνία δανείου, το σύνολο του αρχικού κεφαλαίου λογίζεται ως παροχή σε είδος. Η προκαταβολή μισθού άνω των τριών (3) μηνών θεωρείται δάνειο.

4. Η αγοραία αξία των παροχών σε είδος που λαμβάνει ένας εργαζόμενος ή εταίρος ή μέτοχος από νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα με τη μορφή δικαιωμάτων προαίρεσης απόκτησης μετοχών προσδιορίζεται κατά το χρόνο άσκησης του δικαιώματος προαίρεσης ή μεταβίβασής του και ανεξαρτήτως εάν συνεχίζει να ισχύει η εργασιακή σχέση. Η αγοραία αξία άσκησης δικαιώματος είναι η τιμή κλεισίματος της μετοχής στο χρηματιστήριο μειωμένη κατά την τιμή διάθεσης του δικαιώματος.

5. Η αγοραία αξία της παραχώρησης κατοικίας σε εργαζόμενο ή εταίρο ή μέτοχο από ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα, για οποιοδήποτε χρονικό διάστημα ενός φορολογικού έτους, αποτιμάται στο ποσό του μισθώματος που καταβάλλει η επιχείρηση ή σε περίπτωση ιδιόκτητης κατοικίας σε ποσοστό τρία τοις εκατό (3%) επί της αντικειμενικής αξίας του ακινήτου.⁽⁴⁾

Ανάλυση Άρθρου 13

Παροχές σε είδος

13.1 Παροχές σε είδος – Έννοια

Στην **έννοια των παροχών** σε είδος που φορολογούνται ως εισόδημα από μισθωτή εργασία εντάσσεται κάθε παροχή σε είδος που χορηγείται στο μισθωτό.

Εξαιρέση: Οι παροχές που αποβλέπουν αποκλειστικά στην **κάλυψη δαπανών ή αποκατάσταση ζημιών** του φυσικού προσώπου στα **πλαίσια της εργασιακής του σχέσης και κατά την εκτέλεση της εργασίας** του, όπως ορίζεται στην παρ. 2, άρθ. 12, ν.4172/2013, οι οποίες ως εκ του είδους τους, βαρύνουν τον εργοδότη, οπότε στην τελευταία αυτή περίπτωση η παροχή αυτή δεν έχει τα εννοιολογικά χαρακτηριστικά του εισοδήματος.

Τι δεν θεωρείται παροχή σε είδος:

Παροχές σε είδος, οι οποίες χορηγούνται προσωπικά προς τους δικαιούχους, μόνο αυτούσια και όχι σε χρήμα και οι οποίες εξυπηρετούν λειτουργικές και παραγωγικές ανάγκες της επιχείρησης, συμβάλλουν στην αύξηση της παραγωγικότητάς της και στην ποιότητα των συνθηκών εργασίας ή αποτελούν μέτρα για την υγιεινή και ασφάλεια των εργαζομένων.

Ενδεικτικά, αναφέρονται:

- η χορήγηση ειδικών στολών εργασίας,
- η χορήγηση γάλακτος,
- η παροχή τροφής στο χώρο εργασίας,
- η χορήγηση θέσης στάθμευσης στο χώρο εργασίας κ.λπ.

Σ.Σ.: Στο τέλος της παρουσίασης του παρόντος άρθρου, παραθέτουμε ένα **συγκεντρωτικό πίνακα με παροχές που δεν εμπίπτουν στην έννοια της παροχής σε είδος και δεν προσαυξάνουν το φορολογητέο εισόδημα, όπως δόθηκε με έγγραφο του Υπουργείου Οικονομικών στις 7/10/2014.**

13.2 Προσδιορισμός των παροχών σε είδος

Γενικός κανόνας:

Με την επιφύλαξη των διατάξεων των παρ. 2, 3, 4 και 5 και του άρθρου 14, οποιοσδήποτε παροχές σε είδος λαμβάνει ένας **εργαζόμενος ή εταίρος ή μέτοχος ή συγγενικό πρόσωπο αυτού κατά την έννοια της περ. στ' του άρθρου 2**, συνυπολογίζονται στο φορολογητέο εισόδημά του στην αγοραία αξία τους, εφόσον η συνολική αξία των παροχών σε είδος **υπερβαίνει το ποσό των τριακοσίων (300) ευρώ ανά φορολογικό έτος και μόνο για το υπερβάλλον ποσό.**

Με τις διατάξεις του άρθρου 4 του ν.4646/2019, αναδιατυπώνονται όλες οι παράγραφοι του άρθρου 13 ΚΦΕ και ισχύουν για τις παροχές σε είδος που λαμ-

βάνονται από τα φορολογικά έτη που αρχίζουν από 1/1/2020 και μετά.

Ειδικότερα με την νέα παράγραφο 1 του άρθρου 13 στις επιφυλάξεις που δι-ατυπώνονται ως προς την εφαρμογή της περιλαμβάνονται, για λόγους συστημα-τικής ερμηνείας, και οι διατάξεις του άρθρου 14, **κατά το μέρος που συνδέονται και επηρεάζουν το ζήτημα των παροχών σε είδος**. Περαιτέρω, διευκρινίζεται ότι το όριο των 300 ευρώ λειτουργεί ως αφορολόγητο όριο, δηλαδή, εφόσον η αξία της παροχής προς εργαζόμενους, εταίρους, μετόχους ή συγγενικά πρόσω-πα αυτών (σύζυγοι / μέρη συμφώνου συμβίωσης / ανιόντες / κατιόντες) υπερ-βαίνει τα 300 ευρώ, ο υπόχρεος θα φορολογηθεί μόνο για το υπερβάλλον ποσό.

Από το γενικό κανόνα της παρ. 1 προκύπτει ότι με **εξαιρέση τις παροχές που περιγράφονται στις παραγράφους 2, 3, 4 και 5** του άρθρου 13 ν.4172/2013, (δηλαδή την παραχώρηση αυτοκινήτου, τα δάνεια, τα δικαιώματα προαίρεσης απόκτησης μετοχών και την παραχώρηση κατοικίας), για τις οποίες **δεν υφίστα-ται περιορισμός όσον αφορά την αξία αυτών**, οι λοιπές παροχές σε είδος που λαμβάνει ένας εργαζόμενος ή συγγενικό του πρόσωπο συνυπολογίζονται στο φορολογητέο εισόδημα από μισθωτή εργασία, εφόσον η συνολική αξία των παροχών αυτών υπερβαίνει το ποσό των 300,00 € ανά φορολογικό έτος.

Αγοραία αξία:

Το κόστος της παροχής που βαρύνει τον εργοδότη, και αποδεικνύεται από τα κατά νόμο προβλεπόμενα δικαιολογητικά και καταχωρείται στα τηρούμενα βιβλία απεικόνισης συναλλαγών του.

Πρόσωπα που καταλαμβάνει η διάταξη:

Η διάταξη αυτή καταλαμβάνει:

- τα **πρόσωπα που συνδέονται με εργασιακή σχέση με τον εργοδότη τους** κατά τα οριζόμενα στις περ. α' - στ' της παρ. 2 του άρθρου 12 του ν.4172/2013 (βλ. σχετ. θέμα 12.2), δηλαδή:
 - Εργαζόμενοι
 - Εταίροι
 - Μέτοχοι
 - Μέλη ΔΣ
 - Διευθυντές
 - Δικηγόροι έναντι πάγιας αντιμισθίας
- και τα εξαρτώμενα ή/και συγγενικά τους πρόσωπα κατά τα οριζόμε-να από τις διατάξεις του άρθρου 11 και της περ. στ' του άρθρου 2 του ν.4172/2013 (βλ. σχετ. θέμα 11.1).

Επισήμανση: Οι παροχές σε είδος που **χορηγούνται προς τρίτα πρόσω-πα**, που δεν συνδέονται με κανενός είδους εργασιακή σχέση με την επιχείρηση που χορηγεί τις παροχές αυτές, **δεν καταλαμβάνονται από τις διατάξεις του άρθρου 13**. Ωστόσο, οι παροχές αυτής της περίπτωσης θα πρέπει να κριθούν ξεχωριστά ως προς την εκπαισιμότητά τους βάσει των διατάξεων **των άρθρων 22 & 23 του Κ.Φ.Ε.**

Ισχύς διατάξεων:

Γενικά οι διατάξεις του άρθρου 13 ν.4172/2013 έχουν εφαρμογή για εισοδή-

ματα που αποκτώνται στα **φορολογικά έτη που ξεκίνησαν από 1.1.2014 και μετά**. Οι τροποποιημένες διατάξεις του άρθρου 13 με το νέο φορολογικό νομοσχέδιο έχουν ισχύ για τις παροχές σε είδος που λαμβάνονται από το φορολογικό έτος 1.1.2020 και μετά.

Παρακράτηση φόρου:

Με την ΠΟΛ.1072/2015 έγινε δεκτό ότι όσον αφορά στις παροχές σε είδος του άρθρου 13 του ν.4172/2013, λόγω του ότι η αποτίμησή τους είναι δυσχερής έως και αδύνατη κατά τη στιγμή της χορήγησής τους, **δεν διενεργείται παρακράτηση φόρου** επί των παροχών αυτών αλλά **ο οφειλόμενος φόρος υπολογίζεται κατά την εκκαθάριση της δήλωσης**, δεδομένου ότι η αξία τους (εφόσον αυτές φορολογούνται) προσαυξάνει το εισόδημα από μισθωτή εργασία των δικαιούχων. Σε περιπτώσεις που έχει ήδη διενεργηθεί παρακράτηση φόρου επί των παροχών αυτών, ο φόρος αυτός θα συμψηφισθεί κατά την εκκαθάριση.

Βεβαιώσεις αποδοχών:

Οι εκκαθαριστές μισθοδοσίας πρέπει να αποτιμούν τις παροχές αυτές που προσαυξάνουν το φορολογητέο εισόδημα των ανωτέρω προσώπων και να τις συμπεριλαμβάνουν και αυτές στις βεβαιώσεις αποδοχών των εισοδημάτων από μισθωτή εργασία και συντάξεις που θα χορηγηθούν.

(σχετ.ΠΟΛ.1219/6.10.2014)

13.3 Ενδεικτικές περιπτώσεις παροχών σε είδος

Στις παροχές σε είδος στους εργαζόμενους και στα συγγενικά τους πρόσωπα που υπερβαίνουν τα 300,00 € ανά φορολογικό έτος και συνεπώς προσαυξάνουν το φορολογητέο εισόδημα των εργαζόμενων περιλαμβάνονται ενδεικτικά:

α) η αξία των αγαθών, που αντιπροσωπεύουν οι χορηγούμενες **«δωροεπιταγές»**, καθώς και η αξία της αγοράς αγαθών ή παροχής υπηρεσιών, που αντιπροσωπεύουν τα χορηγούμενα **«κουπόνια»**

β) η αξία των **διατακτικών** που χορηγούνται δωρεάν για την αγορά αγαθών ή τη λήψη υπηρεσιών από συμβεβλημένα καταστήματα.

Εξαίρεση: Για τις **διατακτικές σίτισης** ως παροχή σε είδος λαμβάνεται το ποσό που **υπερβαίνει τα 6,00 € ανά εργάσιμη ημέρα** καθώς σύμφωνα με τις διατάξεις της περ. ζ' της παρ.1 του άρθρου 14 του ν.4172/2013 εξαιρούνται από τον υπολογισμό του εισοδήματος από μισθωτή εργασία και συντάξεις η αξία των διατακτικών σίτισης έως 6,00 € ανά εργάσιμη ημέρα

γ) η παροχή της **χρήσης εταιρικών πιστωτικών καρτών** στα ανωτέρω πρόσωπα για δαπάνες που δεν πραγματοποιούνται για το συμφέρον της επιχείρησης αλλά για την **κάλυψη προσωπικών, οικογενειακών ή άλλων δαπανών που δεν σχετίζονται με το συμφέρον της επιχείρησης** του εργοδότη ή **δεν χρησιμοποιούνται κατά τις συνήθεις εμπορικές συναλλαγές** αυτής και το σχετικό κόστος αναλαμβάνει ο εργοδότης,

δ) το **όφελος** που προκύπτει για τους εργαζόμενους, διευθυντές, διαχειριστές, μέλη διοίκησης και συνταξιούχους των **εταιρειών παροχής ηλεκτρικής ενέργειας, τηλεφωνίας, ύδρευσης, παροχής αερίου, συνδρομητικών υπηρεσιών** (π.χ.

τηλεόραση) από την παροχή σε αυτούς ορισμένης ποσότητας ηλεκτρικής ενέργειας, τηλεφωνικών συνδιαλέξεων, νερού, φυσικού αερίου και συνδρομητικών καναλιών αντίστοιχα με μειωμένο τιμολόγιο ή άνευ ανταλλάγματος,

ε) οι διάφορες πληρωμές που γίνονται απευθείας από τους εργοδότες σε τρίτους, όπως:

- αυτές που γίνονται προς φροντιστήρια, σχολεία, βρεφονηπιακούς σταθμούς, κατασκηνώσεις κ.λπ. και αφορούν την **κάλυψη εξόδων διδάκτρων, βρεφονηπιακών σταθμών**, κ.λπ. των ανωτέρω προσώπων,
- οι απευθείας πληρωμές που αφορούν την κάλυψη **εξόδων συμμετοχής των προσώπων αυτών σε ημερίδες**, προγράμματα ή σεμινάρια εκπαίδευσης, επιμόρφωσης ή επαγγελματικής κατάρτισης ή την κάλυψη συνδρομών σε περιοδικά και επιμελητήρια, **που δεν αφορούν το αντικείμενο της εργασίας τους ή το επίπεδο της θέσης που κατέχουν**,
- οι απευθείας πληρωμές που αφορούν την κάλυψη συνδρομών των προσώπων αυτών (σε **γυμναστήρια, λέσχες** κ.λπ.), καθώς και αυτές που αφορούν την **κάλυψη ιατρικών εξόδων** τους (π.χ. check-up).

στ) η παροχή της χρήσης εταιρικών συνδέσεων κινητής τηλεφωνίας που γίνεται στους εργαζόμενους, διευθυντές, διαχειριστές και μέλη διοίκησης κατά το μέρος που υπερβαίνει το κόστος των προγραμμάτων χρήσης και υπό την προϋπόθεση ότι το υπερβάλλον ποσό του προγράμματος χρήσης χρησιμοποιείται για προσωπικούς τους σκοπούς και όχι για σκοπούς της επιχειρηματικής δραστηριότητας του εργοδότη, λαμβάνοντας υπόψη ότι πολλές επιχειρήσεις καλύπτουν τη συγκεκριμένη παροχή στα προαναφερόμενα πρόσωπα με σκοπό την εξυπηρέτηση λειτουργικών αναγκών τους, την αύξηση της παραγωγικότητάς τους και την παροχή υψηλού επιπέδου υπηρεσιών (επικοινωνία με πελάτες, συνεργάτες, κ.λπ.) ακόμα και πέραν του ημερήσιου εργάσιμου χρόνου. (σχετ. ΠΟΛ.1219/6.10.2014)

13.4 Παροχή χρήσης εταιρικών συνδέσεων κινητής τηλεφωνίας

Σύμφωνα με την περ. στ' της παρ. 1 της ΠΟΛ.1219/6.10.2014, η παροχή της χρήσης εταιρικών συνδέσεων κινητής τηλεφωνίας εντάσσεται υπό προϋποθέσεις στην παροχή σε είδος, οπότε προσαυξάνει το φορολογητέο εισόδημα των εργαζόμενων.

Ειδικότερα, η συγκεκριμένη περίπτωση αφορά:

- εργαζόμενους
- διευθυντές
- Μέλη της διοίκησης

Και το φορολογητέο εισόδημα **προσαυξάνεται με το ποσό το οποίο υπερβαίνει το κόστος των προγραμμάτων χρήσης**, και με την προϋπόθεση ότι το υπερβάλλον ποσό του προγράμματος χρήσης **χρησιμοποιείται για προσωπικούς τους σκοπούς** και όχι για σκοπούς της επιχειρηματικής δραστηριότητας του εργοδότη [εξυπηρέτηση λειτουργικών αναγκών τους, αύξηση της παραγωγικότητάς τους και την παροχή υψηλού επιπέδου υπηρεσιών (επικοινωνία με πελάτες, συνεργάτες, κ.λπ.)] ακόμα και πέραν του ημερήσιου εργάσιμου χρόνου

Ο διαχωρισμός της παροχής που εξυπηρετεί την επιχειρηματική δραστηριότητα του εργοδότη από την παροχή που εξυπηρετεί προσωπικούς σκοπούς των ανωτέρω προσώπων είναι εφικτός διότι κατά την έκδοση του λογαριασμού από την εταιρεία κινητής τηλεφωνίας παρέχεται ανάλυση ανά αριθμό.

Σε κάθε περίπτωση, **ο διαχωρισμός μπορεί να βασιστεί και σε βεβαίωση του εργοδότη**, με την οποία βεβαιώνεται σε ετήσια βάση το ποσό που αφορά σε επαγγελματική χρήση ή άλλη χρήση της εταιρικής σύνδεσης κινητής τηλεφωνίας.

Σε περίπτωση που **δεν είναι δυνατός ο διαχωρισμός** ή ο εργοδότης δεν προβεί στον διαχωρισμό αυτό για οποιοδήποτε λόγο και δεν χορηγήσει σχετική βεβαίωση, τότε **το υπερβάλλον ποσό του κόστους του προγράμματος χρήσης θεωρείται ως παροχή σε είδος**. Στην παροχή αυτή που προσαυξάνει το φορολογητέο εισόδημα των ανωτέρω προσώπων **εντάσσονται και οι φόροι και τα τέλη που αντιστοιχούν σε αυτήν (Φ.Π.Α., λοιπά τέλη)**.

Παράδειγμα:

Επιχείρηση χορήγησε μέσα στο 2015 σε εργαζόμενο της κινητό τηλέφωνο πληρώνοντάς του όλους τους λογαριασμούς, οι οποίοι αθροιστικά για το έτος αυτό ανήλθαν σε 3.000,00 €.

Το πρόγραμμα χρήσης είναι 150,00 € ανά μήνα, ήτοι 1.800,00 € ετησίως.

Περίπτωση α':

Από την ανάλυση ανά αριθμό προέκυψε ότι από τη διαφορά των 1.200,00 € (δηλαδή το υπερβάλλον ποσό του προγράμματος χρήσης), 450,00 € αφορούν την επιχειρηματική δραστηριότητα του εργοδότη και τα 750,00 € αφορούν προσωπικούς σκοπούς του εργαζόμενου. Κατά συνέπεια ως παροχή σε είδος προς τον εργαζόμενο θεωρείται το ποσό των 750,00 €.

Περίπτωση β':

Εφόσον από τον αναλυτικό λογαριασμό δεν προκύπτει ή δεν έγινε ο διαχωρισμός επιχειρηματικής ή προσωπικής χρήσης (συμπεριλαμβανομένης της παροχής βεβαίωσης της επιχείρησης κατά τα ανωτέρω), τότε το σύνολο της διαφοράς (ήτοι τα 1.200,00 €) θεωρείται ως παροχή σε είδος για τον εργαζόμενο.

Προσοχή!

Όταν η επιχείρηση καλύπτει για το ίδιο εκ των ανωτέρω πρόσωπο και την παροχή της χρήσης περισσότερων της μίας συσκευής και εταιρικής σύνδεσης κινητής τηλεφωνίας, τότε η συνολική αξία των επιπρόσθετων συσκευών και εταιρικών συνδέσεων κινητής τηλεφωνίας θεωρείται παροχή σε είδος και προσαυξάνει το φορολογητέο εισόδημα του δικαιούχου.

Τέλος, η αξία των παραχωρούμενων προς τα ανωτέρω πρόσωπα εργαλείων εργασίας π.χ. tablets, φορητοί υπολογιστές ακόμα και πέραν του ημερήσιου εργάσιμου χρόνου **δεν προσαυξάνει το φορολογητέο εισόδημα** του δικαιούχου δεδομένου ότι η παραχώρηση αυτή εξυπηρετεί λειτουργικές ανάγκες της επιχείρησης, την αύξηση της παραγωγικότητάς της και την παροχή υψηλού επιπέδου υπηρεσιών. Το ανωτέρω ισχύει για ένα εργαλείο εργασίας ανά είδος (π.χ. έναν φορητό υπολογιστή, ένα tablet κ.λπ.). Επισημαίνεται ότι

ομοίως **δεν θεωρούνται παροχές σε είδος οι δαπάνες πρόσβασης στο δι-αδίκτυο** ως προς τα ανωτέρω εργαλεία εργασίας (π.χ. Mobile internet). (σχετ. ΠΟΛ.1219/6.10.2014)

13.5 Παραχώρηση εταιρικού οχήματος

Με τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 13, ορίζεται ο τρόπος υπολογισμού της αγοραίας αξίας της παραχώρησης οχήματος από **φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα**, με **εξαιρέση** τους **φορείς γενικής κυβέρνησης**, προς εργαζόμενο ή εταίρο ή μέτοχο, ανεξάρτητα αν το όχημα **ανήκει στην επιχείρηση** ή είναι **μισθωμένο** με οποιονδήποτε τρόπο στα ανωτέρω πρόσωπα.

Με την τροποποίηση της παραγράφου 2 του άρθρου 13 από το άρθρο 4 του ν.4646/2019, επιδιώκεται ο εξορθολογισμός του τρόπου υπολογισμού του φορολογητέου εισοδήματος από την παραχώρηση ενός οχήματος προς ένα εργαζόμενο ή εταίρο ή μέτοχο ή συγγενικά πρόσωπα αυτών, προκειμένου να ανταποκρίνεται περισσότερο στο πραγματικό όφελος που λαμβάνει σε ετήσια βάση ο φορολογούμενος από τη χρήση του οχήματος, χωρίς ταυτόχρονα να επιβαρύνεται υπέρμετρα από την παραχώρηση της χρήσης αυτού.

Πιο συγκεκριμένα, η φορολόγηση της παροχής σε είδος με τη μορφή της παραχώρησης οχήματος, γίνεται πλέον με βάση προοδευτική κλίμακα, ως ποσοστό της Λιανικής Τιμής Προ Φόρων (ΛΤΠΦ) του οχήματος, ενώ αυξάνεται και το όριο της αξίας από τις 12.000 ευρώ στις 17.000 ευρώ για τα οχήματα που παραχωρούνται αποκλειστικά για επαγγελματικούς σκοπούς και εξαιρούνται από τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

Περαιτέρω, τροποποιήθηκε, για λόγους ίσης μεταχείρισης, η διάταξη κατά τρόπο που να έχει εφαρμογή για όλα τα πρόσωπα, χωρίς εξαιρέσεις, δηλαδή να καταλαμβάνει εργαζόμενους, εταίρους και μετόχους.

Οι φορείς της γενικής κυβέρνησης δεν καταλαμβάνονται από τις διατάξεις της παραγράφου αυτής σύμφωνα με την υπ' αριθ. 129/2534/ 20.1.2010.

Ο τρόπος υπολογισμού της αξίας της παροχής σε είδος, υπολογίζεται ως ποσοστό της Λιανικής Τιμής προ Φόρων (ΛΤΠΦ) του οχήματος που παρέχεται. Πιο συγκεκριμένα, η αξία της παραχώρησης ενός οχήματος σε εργαζόμενο ή εταίρο ή μέτοχο από ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα για οποιοδήποτε χρονικό διάστημα εντός του φορολογικού έτους, υπολογίζεται ως ποσοστό της ΛΤΠΦ του οχήματος με βάση την κλίμακα που ορίζει η εν λόγω διάταξη. Η Λιανική Τιμή προ Φόρων οχήματος κατά τύπο, παραλλαγή και έκδοση αυτού, είναι η τιμή που προκύπτει από τους υποβαλλόμενους τιμοκαταλόγους στην Αρμόδια Τελωνειακή Αρχή από τους επίσημους αντιπροσώπους/διανομείς αυτοκινήτων, συμπεριλαμβανομένης και της αξίας του προαιρετικού (EXTRA) εξοπλισμού, προ Φ.Π.Α. και τέλους ταξινόμησης και αναγράφεται στη «Βεβαίωση Ανώτατης προτεινόμενης Λιανικής Τιμής προ Φόρων» που χορηγείται σχετικά από τους τελευταίους. Σε περίπτωση που ο επίσημος αντιπρόσωπος/διανομέας δεν δύναται να χορηγήσει τη σχετική βεβαίωση, η ΛΤΠΦ λαμβάνεται εναλλακτικά από την αναγραφόμενη στα οικεία παραστατικά πώλησης αξία, προ Φ.Π.Α. και τέλους ταξινόμησης, μη συνυπολογιζομένων τυχόν εκπτώσεων που έχουν χορηγηθεί.

Κλίμακα υπολογισμού αξίας παραχώρησης οχήματος

Λ.Τ.Π.Φ.	ΠΟΣΟΣΤΟ
0 έως 14.000 ευρώ	4%
14.001 έως 17.000 ευρώ	20%
17.001 έως 20.000 ευρώ	33%
20.001 έως 25.000 ευρώ	35%
25.001 έως 30.000 ευρώ	37%
> 30.001 ευρώ	20%

Προσοχή!

- Με βάση την οριζόμενη κλίμακα, η αξία της παραχώρησης ενός οχήματος υπολογίζεται ως ποσοστό στο σύνολο της ΛΤΠΦ και όχι κλιμακωτά, ξεκινώντας από το πρώτο κλιμάκιο με ΛΤΠΦ οχήματος έως 14.000 ευρώ και καταλήγοντας στην ανώτερη κλίμακα με ΛΤΠΦ άνω των 30.001 ευρώ.
- Επίσης, σε περίπτωση χρήσης εταιρικού οχήματος για χρονικό διάστημα μικρότερο του έτους (νέα πρόσληψη, αποχώρηση εργαζόμενου κτλ.), η αξία της παροχής υπολογίζεται αναλογικά με το χρονικό διάστημα (μήνες) χρησιμοποίησής της. Η διάρκεια χρήσης εταιρικού οχήματος από εργαζόμενο για διάστημα άνω των 15 ημερολογιακών ημερών λογίζεται ως μήνας.

Παράδειγμα:

Ένα όχημα έχει ΛΤΠΦ 15.000 ευρώ και παραχωρήθηκε η χρήση του σε έναν υπάλληλο/εταίρο/μέτοχο για 3 μήνες (π.χ. λόγω πρόσληψης μέσα στο έτος), τότε το ποσό της παροχής σε είδος που θα προσμετρηθεί στις αποδοχές του από μισθωτή εργασία σε ετήσια βάση, προσδιορίζεται με βάση την κλίμακα ως εξής: $15.000 \times 7\% = 1.050$ ευρώ και επειδή η χρήση αφορά 3 μήνες είναι $1.050 \times 3/12 = 262,50$ ευρώ.

Προσοχή!

- Όπως αναφέρθηκε και παραπάνω ο υπολογισμός δεν γίνεται κλιμακωτά, δηλαδή: $(12.000 \times 4\%) + (3.000 \times 7\%) = 480 + 210 = 690$
- Το ποσοστό της Λιανικής Τιμής προ Φόρων καθενός οχήματος δεν επιμερίζεται σε περισσότερα του ενός πρόσωπα. Συνεπώς, στο ανωτέρω παράδειγμα, αν το ίδιο όχημα είχε παραχωρηθεί ταυτόχρονα σε δύο υπαλλήλους/εταίρους/μετόχους κατά το ίδιο χρονικό διάστημα εντός του έτους, τότε το ποσό των 262,50 ευρώ θα είχε συμπεριληφθεί στις αποδοχές κάθε ενός ξεχωριστά, χωρίς να γίνει επιμερισμός αυτού.

Μείωση της αξίας παροχής οχήματος:

Η αξία της παροχής σε είδος μειώνεται από το τρίτο έτος κυκλοφορίας του οχήματος και μετά (παλαιότητα που προκύπτει από την άδεια κυκλοφορίας του διεθνώς) και σύμφωνα με την κλίμακα που ορίζει η διάταξη:

ΠΑΛΑΙΟΤΗΤΑ	ΜΕΙΩΣΗ
0-2 έτη	0%
3-5 έτη	10%
6-9 έτη	25%
> 10 έτη	50%

Συνεπώς, τα οχήματα με ημερομηνία κυκλοφορίας έως και 2 έτη πριν από το κρινόμενο έτος δεν θα έχουν καμία μείωση στο ποσό της παροχής σε είδος, δηλαδή αν το έτος κυκλοφορίας είναι το 2016, τότε μέχρι και το φορολογικό έτος 2018 (δηλαδή για τις δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος που θα υποβληθούν το 2019) δεν θα υπάρχει μείωση.

Παράδειγμα:

Ένα όχημα έχει ΛΤΠΦ 20.000 ευρώ με έτος πρώτης κυκλοφορίας διεθνώς το 2015. Τότε η αξία της παροχής σε είδος θα είναι $20.000 \times 33\% = 6.600$ ευρώ. Η αξία αυτή μειώνεται κατά 10% (για τρία έτη κυκλοφορίας συμπληρωμένα), δηλαδή η ετήσια παροχή σε είδος θα είναι τελικά 5.940 ευρώ ($6.600 \times 10\% = 660$ ευρώ, $6.600 - 660 = 5.940$ ευρώ), η οποία θα προσαυξήσει τις ετήσιες αποδοχές του φορολογικού έτους 2019, για τη δήλωση φορολογίας εισοδήματος που θα υποβληθεί το 2020.

(ΠΟΛ.1045/2017)

13.5.1 Παραχώρηση οχήματος που δεν θεωρείται παροχή σε είδος

Από τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 13 εξαιρούνται τα οχήματα που:

- παραχωρούνται αποκλειστικά για επαγγελματικούς σκοπούς και
- έχουν Λιανική Τιμή προ Φόρων **έως 17.000 ευρώ**.

Αυτό σημαίνει ότι **πρέπει να συντρέχουν ταυτόχρονα και οι δύο προϋποθέσεις** για να ισχύει η εξαίρεση.

Η χρήση ενός οχήματος για επαγγελματικούς σκοπούς αφορά τις κάτωθι περιπτώσεις:

α) Τα οχήματα, τα οποία παρέχουν οι επιχειρήσεις σε συγκεκριμένους πωλητές, τεχνικούς και λοιπούς εργαζομένους, των οποίων η εργασία απαιτεί συχνή μετακίνηση εκτός των εγκαταστάσεων του εργοδότη (tool cars) και χρησιμοποιούνται για την επιχειρηματική δραστηριότητα του εργοδότη, ανεξάρτητα αν τα οχήματα αυτά μπορεί να χρησιμοποιούνται από τον δικαιούχο και εκτός του ωραρίου εργασίας τους.

Προσοχή!

Αντιθέτως, καταλαμβάνεται και αποτελεί παροχή σε είδος η κατά τα ανωτέρω προσδιοριζόμενη αγοράία αξία των οχημάτων που παρέχονται στους εργαζόμενους λόγω της θέσης τους (π.χ. σε διευθυντές και επιθεωρητές πωλήσεων, τεχνικούς διευθυντές και λοιπά στελέχη),

β) Τα οχήματα δοκιμών (test-drive), που διαθέτουν οι επιχειρήσεις εμπορίας αυτοκινήτων,

- γ) Τα οχήματα μεταφοράς προσωπικού (π.χ. mini-bus),
δ) Τα οχήματα που χρησιμοποιούν επιχειρήσεις (π.χ. ξενοδοχειακές επιχειρήσεις) για μεταφορά καλεσμένων ή πελατών τους,
ε) Τα οχήματα τα οποία διαθέτουν οι επιχειρήσεις επισκευής και συντήρησης (service) οχημάτων προσωρινά σε αντικατάσταση των επισκευαζόμενων,
στ) Τα οχήματα ιδιωτικής χρήσης που χρησιμοποιούνται από τις αεροπορικές εταιρείες και τις επιχειρήσεις διαχείρισης αεροδρομίων για την εξυπηρέτηση των αεροσκαφών και των επιβατών τους (αυτοκίνητα πίστας) καθώς και για την μεταφορά VIPS ή προσωπικού,

Συνεπώς, αν ένα όχημα εκ των ανωτέρω περιπτώσεων α' έως στ', έχει παραχωρηθεί για χρήση σε εργαζόμενο ή εταίρο ή μέτοχο επιχείρησης αλλά έχει ΛΤΠΦ άνω των 17.000 ευρώ, τότε δεν θα υφίσταται καμία απαλλαγή. Για παράδειγμα, ένα όχημα με ΛΤΠΦ 18.000 που έχει δοθεί σε πωλητή μιας επιχείρησης θα αποτελεί παροχή σε είδος για το σύνολο της αξίας του (η οποία θα προσδιοριστεί με βάση την κλίμακα ως εξής: $18.000 \times 33\% = 5.940$ ευρώ), ενώ ένα όχημα με ΛΤΠΦ 16.999 ευρώ που έχει δοθεί επίσης για επαγγελματικούς σκοπούς, δεν θα αποτελέσει παροχή σε είδος.

Διευκρινίζεται ότι από 01.01.2016 η παροχή σε είδος, η οποία πλέον υπολογίζεται με βάση τις προαναφερθείσες διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 13 του ν.4172/2013 όπως αυτές ισχύουν και τροποποιήθηκαν με το άρθρο 4 του ν.4646/2019 και όχι ως ποσοστό επί του πραγματικού κόστους του οχήματος, δεν χρησιμοποιείται για τον προσδιορισμό της πραγματικής δαπάνης του οχήματος για την παραχωρούσα επιχείρηση αλλά μόνο για τον υπολογισμό του τεκμαρτού εισοδήματος για τον χρήστη του.

Οι πραγματικές δαπάνες της επιχείρησης, που αφορούν στο κόστος του οχήματος και περιλαμβάνουν αποσβέσεις, κόστη επισκευής και συντήρησης, τέλη κυκλοφορίας, καύσιμα, διόδια καθώς και το σχετικό κόστος σε περίπτωση μίσθωσης ή χρηματοοικονομικής μίσθωσης, κ.λπ. εκπίπτουν στο σύνολό τους (100%) με βάση τις διατάξεις του άρθρου 22 του ν.4172/2013 (προϋποθέσεις περιπτώσεων α', β', και γ') και τα όσα ειδικότερα αναφέρονται στην ΠΟΛ.1113/2.6.2015 εγκύκλιο, κατά περίπτωση.

(ΠΟΛ.1045/2017)

13.5.2 Παραχώρηση κοινόχρηστου εταιρικού οχήματος για εκ περιτροπής χρήση

Όσον αφορά σε κοινόχρηστα οχήματα, ανεξαρτήτως της ΛΤΠΦ αυτών, τα οποία δεν έχουν παραχωρηθεί σε συγκεκριμένο υπάλληλο ή ομάδες υπαλλήλων, αλλά διατίθενται από την επιχείρηση με σκοπό να χρησιμοποιούνται εκ περιτροπής από το προσωπικό της, ως αναγκαίο μέσο για τη διεκπεραίωση της εργασίας που του έχει ανατεθεί, με το υπ' αρ. ΔΕΑΦ 1017521 ΕΞ 2018 έγγραφο έγινε δεκτό ότι **δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 13** του ν.4172/2013, δεδομένου ότι τα εν λόγω οχήματα δεν έχουν παραχωρηθεί από την εργοδότη επιχείρηση και ως εκ τούτου δεν συνιστούν για τον εργαζόμενο παροχή σε είδος.

Επισημαίνεται ότι έγκειται στην εκάστοτε εργοδότη επιχείρηση να απο-

δείξει, με κάθε πρόσφορο μέσο (π.χ. βιβλίο κίνησης, παραμονή κατά κανόνα του οχήματος στις εγκαταστάσεις της επιχείρησης μετά το πέρας του ωραρίου, μη κατονομαζόμενοι χρήστες, κ.λπ.) σε ενδεχόμενο φορολογικό έλεγχο εάν ένα όχημα από τα αναφερόμενα πιο πάνω έχει παραχωρηθεί ή όχι. Σε αντίθετη περίπτωση, εφαρμόζονται οι διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 13 του ν.4172/2013, όπως αυτές έχουν ερμηνευτεί με την ΠΟΛ.1045/2017 εγκύκλιο. (βλ. θέματα 13.5 και 13.5.1)

13.5.3 Συμμετοχή εργαζόμενου στο κόστος μισθώματος του οχήματος

Με το υπ' αρ. ΔΕΑΦ 1017521 ΕΞ 2018 έγγραφο διευκρινίζεται ότι σε όσες περιπτώσεις ο εργαζόμενος ή εταίρος ή μέτοχος συμμετέχει στο κόστος μισθώματος του οχήματος, η αξία της παραχώρησης αυτού (η οποία λογίζεται ως εισόδημα από μισθωτή εργασία για τον εργαζόμενο ή εταίρο ή μέτοχο) **δεν είναι δυνατό να μειωθεί** καθόσον, βάσει του ισχύοντος νομοθετικού πλαισίου, η αξία της παραχώρησης ενός εταιρικού οχήματος προσδιορίζεται με τρόπο τεκμαρτό, ως ποσοστό της ΛΤΠΦ του εκάστοτε οχήματος, μειούμενη βάσει παλαιότητας, χωρίς να προβλέπεται συνάρτηση του εισοδήματος αυτού με τις πραγματικές δαπάνες της παραχωρούσας επιχείρησης για το συγκεκριμένο όχημα.

13.6 Παροχή σε είδος με τη μορφή δανείου

Με την παρ. 3 του άρθρου 13 του ν.4172/2013 ορίζεται ότι παροχή σε είδος αποτελεί και η **χορήγηση δανείου είτε περιβάλλεται τη μορφή έγγραφης συμφωνίας είτε όχι**, από φυσικό πρόσωπο ή νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα προς εργαζόμενο ή εταίρο ή μέτοχο.

Αποτίμηση ωφέλειας:

Η ωφέλεια για τον λήπτη της παροχής αυτής προσδιορίζεται ανά φορολογικό έτος, υπολογίζεται κατά το μήνα στον οποίον έγινε η παροχή.

Σε περίπτωση παροχής σε είδος με τη μορφή δανείου, **οριοθετείται** το ύψος της παροχής σε εκείνο το ποσό, που συνίσταται στη **διαφορά, η οποία προκύπτει μεταξύ των τόκων, τους οποίους θα κατέβαλε ο εργαζόμενος στη διάρκεια του ημερολογιακού μήνα**, κατά τον οποίο έλαβε την παροχή, εάν το επιτόκιο υπολογισμού των τόκων ήταν το μέσο επιτόκιο αγοράς, του οποίου η μέθοδος υπολογισμού ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, κατά τον ίδιο μήνα, **και των τόκων, που τυχόν κατέβαλε ο εργαζόμενος στη διάρκεια του εν λόγω ημερολογιακού μήνα, ανεξαρτήτως εάν έχει συναφθεί σχετική έγγραφη συμφωνία ή όχι**. (βλ. και σχετ. ΠΟΛ.1034/30.1.2014)

Η παροχή δηλαδή δεν συνίσταται στο δάνειο, αλλά στη μη καταβολή τόκου ή στην καταβολή τόκου με επιτόκιο μικρότερο από το «μέσο επιτόκιο αγοράς».

Μη σύναψη έγγραφης συμφωνίας:

Δεδομένου ότι με την τροποποίηση της εν λόγω παραγράφου από το άρθρο 4 του ν.4646/2019, ο συστατικός τύπος της έγγραφης σύμβασης δανείου απαλείφεται από την διάταξη, το βάρος της απόδειξης για την ύπαρξη της δανειακής σχέσης το φέρει ο φορολογούμενος. Προς τούτο **η καταβολή του δανείου και η επιστροφή του θα πρέπει να πραγματοποιούνται με ηλεκτρονικά μέσα πληρωμών.**

Ενισχυτικά επίσης, κατά τον Αστικό Κώδικα (άρθρα 806-809), η σύμβαση δανείου είναι άτυπη και, επομένως, το έγγραφο δεν αποτελεί «συστατικό τύπο» της σύμβασης δανείου.

Σχετικές διατάξεις

Αστικός Κώδικας

Άρθρο 806 – Δάνειο

Με τη σύμβαση του δανείου ο ένας από τους συμβαλλομένους μεταβιβάζει στον άλλον κατά κυριότητα χρήματα ή άλλα αντικαταστατά πράγματα, και αυτός έχει υποχρέωση να αποδώσει άλλα πράγματα της ίδιας ποσότητας και ποιότητας.

Άρθρο 807 - Χρόνος απόδοσης

Αν δεν ορίστηκε χρόνος για την απόδοση του δανείου ούτε συνάγεται αυτός από τις περιστάσεις, το δάνειο αποδίδεται αφού περάσει ένας μήνας από την καταγγελία του δανειστή ή του οφειλέτη. Αν είναι άτοκο, ο οφειλέτης έχει δικαίωμα να το αποδώσει και χωρίς καταγγελία.

Άρθρο 808 - Υπερημερία

Λόγω υπερημερίας ως προς την απόδοση, ο οφειλέτης χρηματικού δανείου δεν έχει σε καμιά περίπτωση υποχρέωση να καταβάλει άλλη αποζημίωση εκτός από το νόμιμο ή το συμβατικό τόκο. Αντίθετη συμφωνία είναι άκυρη.

Άρθρο 809 - Υπόσχεση δανείου σε αφερέγγυο πρόσωπο

Εκείνος που υποσχέθηκε την παροχή δανείου έχει δικαίωμα να την αρνηθεί, αν ο δέκτης της υπόσχεσης έγινε μετά την υπόσχεση αφερέγγυος. Το ίδιο δικαίωμα έχει αυτός που υποσχέθηκε και όταν η αφερεγγυότητα υπήρχε κατά την υπόσχεση, αυτός όμως την αγνοούσε χωρίς υπαιτιότητα.

Προκαταβολή μισθού:

Η προκαταβολή μισθού **άνω των 3 μηνών**, όπως ίσχυε, ήτοι ποσά που υπερβαίνουν το ποσό των τριών μισθών, με την τροποποίηση του άρθρου 13 με το νέο φορολογικό νομοσχέδιο (**ν.4646/2019**), για φορολογικά έτη που αρχίζουν από 1.1.2020 και μετά, **δεν θεωρούνται πλέον δάνειο.**

Τέλος, γίνεται δεκτό ότι οι διατάξεις της παρ. 3 του άρθ 13, ν.4172/2013 δεν καταλαμβάνουν τα ποσά που είχαν καταβληθεί ή πιστωθεί στα υπόψη πρόσωπα (εργαζόμενους, εταιρους, μέτοχους κ.λπ.) πριν από την έναρξη ισχύος του

v.4172/2013, ανεξαρτήτως του αν τα υπόψη ποσά έχουν καταβληθεί ως δάνεια με έγγραφη συμφωνία ή άνευ αυτής ή ως προκαταβολές μισθών. (σχετ. ΠΟΛ.1219/6.10.2014)

13.6.1 Προσδιορισμός μέσου επιτοκίου αγοράς κατ' εφαρμογή των διατάξεων της παρ. 3 του άρθρου 13 του ν.4172/2013

Ως μέσο επιτόκιο αγοράς λαμβάνεται το επιτόκιο των τραπεζικών δανείων σε ευρώ, προς ιδιώτες, με τη μεθοδολογία που ορίζεται από την Τράπεζα της Ελλάδας ανά μήνα, ανά κατηγορία και ανά υποκατηγορία δανείου.

Αναλυτικότερα:

<p>Συμβάσεις (*):</p> <ul style="list-style-type: none"> • Καταναλωτικών δανείων • Στεγαστικών δανείων • Ανοιχτών δανείων • Υπεραναλήψεων από τρεχούμενους λογαριασμούς 	<p>Το επιτόκιο της αντίστοιχης κατηγορίας και υποκατηγορίας δανείου όπως ορίζεται από την Τράπεζα της Ελλάδας, για τον μήνα κατά τον οποίο ελήφθη η παροχή</p>
<p>Συμβάσεις λοιπών δανείων</p>	<p>Το επιτόκιο κατ' αναλογία των όσων ισχύουν για τα καταναλωτικά δάνεια</p>
<p>(*) Αν σε κάποια από τις υποκατηγορίες δανείων δεν ορίζεται επιτόκιο για τον μήνα που ελήφθη η παροχή, λαμβάνεται υπόψη ο μέσος όρος των επιτοκίων της αντίστοιχης κατηγορίας δανείου για τον ίδιο μήνα</p>	
<p>Σύμβαση δανείου χωρίς αναγραφή συγκεκριμένου σκοπού</p>	<p>Το επιτόκιο που ορίζει η Τράπεζα της Ελλάδας για τις υπεραναλήψεις από τρεχούμενους λογαριασμούς για τον μήνα κατά τον οποίο ελήφθη η παροχή</p>

(σχετ.ΠΟΛ.1034/30.1.2014)

Παράδειγμα:

Ασφαλιστική εταιρεία χορηγεί σε εργαζόμενο της υπάλληλο, δάνειο. Η σύναψη γίνεται εγγράφως και **αποδίδεται το αναλογούν χαρτόσημο**. Το δάνειο έχει τα εξής στοιχεία:

Ποσό δανείου	65.000,00 €
Συμφωνηθέν επιτόκιο	1,8%
Μέσο επιτόκιο αγοράς (Μεθοδολογία ΤΤΕ)	2,4%

Στο τέλος του έτους από τη διαφορά των 2 επιτοκίων προκύπτουν τα εξής:

Τόκοι που καταβάλλει ο εργαζόμενος (65.000,00 x 1,8%)	1.170,00 €
Τόκοι βάσει μέσου επιτοκίου αγοράς (65.000,00 x 2,4%)	1.560,00 €
Διαφορά	390,00 €

Το ποσό των 390,00 € είναι το ποσό που θα φορολογηθεί ως εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες και θα πρέπει να αναγράφεται στην βεβαίωση αποδοχών του εργαζόμενου.

13.6.2 Τέλη χαρτοσήμου επί προκαταβολής μισθών εργαζομένων

Με το υπ' αρ. ΔΕΕΦ Β 1182799 ΕΞ 2016 έγγραφο από πλευράς τελών χαρτοσήμου, της προκαταβολής μισθών σε εργαζομένους σε ιδιωτική εταιρεία, μετά την εφαρμογή των διατάξεων του ν.4172/2013, διευκρινίστηκαν τα παρακάτω.

Στην περίπτωση προκαταβολών μισθών που συμψηφίζονται εφάπαξ και μέσα στον ίδιο μήνα με τον μισθό των υπαλλήλων, δεν θεωρείται ότι υφίσταται δανειακή σχέση μεταξύ του εργοδότη και των υπαλλήλων.

Στην περίπτωση προκαταβολών μισθών, που εξοφλούνται δια μηνιαίων κρατήσεων από τις αποδοχές των υπαλλήλων, υφίσταται δανειακή σχέση κατά την έννοια του άρθρου 806 του Αστικού Κώδικα και υπόκειται σε τέλη χαρτοσήμου 3% ή 2% (πλέον εισφοράς υπέρ ΟΓΑ 20% επ' αυτού), κατά τις διακρίσεις των άρθρων 13§1.α και 15§1.α. του Κώδικα Τελών Χαρτοσήμου.

Οι διατάξεις του άρθρου 13 παρ. 3 ν. 4172/2013 θέτουν τις προϋποθέσεις για τον υπολογισμό παροχής σε είδος σε περίπτωση χορήγησης δανείων από τον εργοδότη στον εργαζόμενο.

Σε κάθε περίπτωση, η εξέταση των πραγματικών περιστατικών, καθώς και της συνδρομής των προϋποθέσεων που πρέπει να συντρέχουν για την εφαρμογή της φορολογικής νομοθεσίας, εναπόκειται, ως ζήτημα πραγματικό, στην κρίση των ελεγκτικών υπηρεσιών.

13.7 Παροχή σε είδος με τη μορφή δικαιωμάτων προαίρεσης απόκτησης μετοχών

Με την παρ. 4 του άρθρ. 13 του ν.4172/2013, όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 4 του ν.4646/2019, ορίζεται, ότι παροχή σε είδος είναι και **η ωφέλεια που λαμβάνει εργαζόμενος ή εταίρος ή μέτοχος από νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα με τη μορφή δικαιωμάτων προαίρεσης απόκτησης μετοχών.**

Η αξία της παροχής προσδιορίζεται κατά το χρόνο άσκησης του δικαιώματος προαίρεσης ή μεταβίβασής του και **όχι κατά το χρόνο χορήγησης** αυτών, ανεξαρτήτως εάν συνεχίζει να ισχύει η εργασιακή σχέση, εφόσον οι μετοχές που αποκτώνται κατά την άσκηση του δικαιώματος προαίρεσης μεταβιβαστούν πριν από τη συμπλήρωση κατ' αντιστοιχία του οριζόμενου χρονικού διαστήματος στο άρθρο 42 Α κατά περίπτωση.

Η αγοραία αξία άσκησης δικαιώματος για τις μετοχές των **εισηγμένων εταιρειών** είναι η τιμή κλεισίματος της μετοχής στο χρηματιστήριο μειωμένη κατά την τιμή διάθεσης του δικαιώματος.

Η αγοραία αξία άσκησης δικαιώματος για τις μετοχές των **μη εισηγμένων εταιρειών** είναι η τιμή πώλησης μειωμένη κατά την τιμή κτήσης, η οποία προσδιορίζεται με ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων της παρ. 4 του άρθρου 42.

Με την νέα διάταξη εξορθολογίζεται το πλαίσιο φορολογίας για τα δικαιώματα προαίρεσης απόκτησης μετοχών (stock options) **εισηγμένων και μη εισηγμένων** εταιρειών. Αυτά φορολογούνται ως μισθωτή εργασία, εάν τα προαναφερθέντα δικαιώματα ασκηθούν και δεν διακρατηθούν οι τίτλοι που αποκτώνται τουλάχιστον είκοσι τέσσερις (24) μήνες ή τριάντα έξι (36) μήνες υπό ειδικότερους όρους κατ' αντιστοιχία με τα οριζόμενα στο άρθρο 42Α ΚΦΕ.

Προσοχή!

Αν τα ίδια αυτά δικαιώματα διακρατηθούν για μεγαλύτερο διάστημα από το προαναφερόμενο, τότε φορολογούνται ως υπεραξία μεταβίβασης κεφαλαίου, με συντελεστή 15% και 5% για τίτλους νεοσύστατων επιχειρήσεων κατά περίπτωση σύμφωνα με το νέο άρθρο 42Α ΚΦΕ.

Με την τροποποίηση του άρθρου 13 με το νέο φορολογικό νομοσχέδιο (ν.4646/2019), η διάταξη αυτή ισχύει για φορολογικά έτη που αρχίζουν από 1.1.2020 και μετά.

13.7.1 Χρόνος άσκησης του δικαιώματος προαίρεσης απόκτησης μετοχών προκειμένου για την εφαρμογή των διατάξεων της παρ. 4 του άρθρου 13 του ν. 4172/2013

Νομικά πρόσωπα μπορούν να παρέχουν βάσει ειδικού προγράμματος παροχής δικαιωμάτων προαίρεσης για την απόκτηση μετοχών (stock options plan) σε εργαζομένους τους δικαιώματα προαίρεσης για την απόκτηση εισηγμένων μετοχών των υπόψη νομικών προσώπων σε προκαθορισμένη χρονική στιγμή και σε προνομιακή τιμή, ήτοι χαμηλότερη της τρέχουσας αγοραίας, κατά τη χρονική στιγμή που λαμβάνεται η απόφαση του αρμόδιου οργάνου της Διοικητικού Συμβουλίου.

Μέχρι το χρονικό σημείο της προκαθορισμένης περιόδου οι μετοχές δεν έχουν μεταβιβαστεί από το νομικό πρόσωπο στους δικαιούχους και συνεπώς αυτοί δεν τις έχουν στη διάθεσή τους και κατά συνέπεια δεν μπορούν να τις εκμεταλλευτούν, περαιτέρω δε, μέχρι το νομικό πρόσωπο να δώσει την εντολή μεταβίβασης των μετοχών οι δικαιούχοι μπορούν να αιτηθούν να αποσυρθούν και να μην αποκτήσουν τις μετοχές. Κατά την προκαθορισμένη χρονική στιγμή οι μετοχές μεταβιβάζονται στους δικαιούχους με μεταφορά αυτών στις μερίδες τους στο Σ.Α.Τ.

Από τα ανωτέρω συνάγεται, ότι **κρίσιμος χρόνος άσκησης του δικαιώματος προαίρεσης είναι εκείνος κατά τον οποίο μεταβιβάζονται οι μετοχές με μεταφορά αυτών στις μερίδες των δικαιούχων στο Σ.Α.Τ.**, καθόσον κατά το χρόνο αυτό ο δικαιούχος αποκτά τυχόν ωφέλεια.

Η αγοραία αξία άσκησης δικαιώματος για τις μετοχές των **εισηγμένων εταιρειών** είναι η τιμή κλεισίματος της μετοχής στο χρηματιστήριο μειωμένη κατά την τιμή διάθεσης του δικαιώματος.

(σχετ. ΔΕΑΦ 1055728 ΕΞ 2015/23.4.2015)

13.7.2 Πρόγραμμα διάθεσης δικαιωμάτων προαίρεσης αγοράς μετοχών

Όταν μια εταιρεία με μετοχές εισηγμένες στο ΧΑΑ προβαίνει στην αγορά ιδίων μετοχών, τις οποίες στη συνέχεια διαθέτει στο προσωπικό της σε ευνοϊκή τιμή (χαμηλότερη της τρέχουσας χρηματιστηριακής), στα πλαίσια του προγράμματος διάθεσης δικαιωμάτων προαίρεσης αγοράς μετοχών (stock options), κατ' εφαρμογή των διατάξεων της παρ. 2 του άρθρου 1 του Π.Δ.30/88, έχουν εφαρμογή τα ακόλουθα:

α) Η «ωφέλεια» που αποκτούν οι εργαζόμενοι κατά την άσκηση του δικαιώματος αγοράς των μετοχών σε μειωμένη τιμή (θετική διαφορά μεταξύ της τρέχουσας κατά την ημερομηνία ενάσκησης του δικαιώματος χρηματιστηριακής τιμής της μετοχής και της τιμής ενάσκησης του δικαιώματος αγοράς μετοχών, καθώς και της τιμής απόκτησης του δικαιώματος αυτού, αν υπάρχει) αποτελεί, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κ.Φ.Ε., εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες για τους δικαιούχους.

β) Η απώλεια της εταιρείας από τη διάθεση των μετοχών στο προσωπικό της σε μειωμένη τιμή αποτελεί για την εταιρεία δαπάνη μισθοδοσίας και ως τοιαύτη εκπίπτει από τα ακαθάριστα έσοδά της, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κ.Φ.Ε. (εφόσον έχουν καταβληθεί οι αναλογούσες εισφορές).

γ) Κατά τη χορήγηση των αποκτηθεισών από την ανώνυμη εταιρεία μετοχών στο προσωπικό της, κατά την υλοποίηση προγράμματος stock options, οφείλεται φόρος με συντελεστή 2%. (1085145/11088 ΠΕ/Β0012/28-1-2002) (σχετ. ΠΟΛ.1005/14.1.2005)

13.7.3 Παράδειγμα αποτίμησης ωφέλειας από την άσκηση δικαιώματος προαίρεσης

Η εταιρεία «ΟΜΙΚΡΟΝ ΑΕ» κατά τη Γ.Σ. στις 30/6/2020 λαμβάνει, μεταξύ άλλων, απόφαση για τη δημιουργία προγράμματος διάθεσης δικαιωμάτων απόκτησης μετοχών με αύξηση του Μ.Κ.

Ορισμός αντιστοιχίας	1 μετοχή / δικαίωμα
Διάθεση δικαιωμάτων	Μέχρι και 7.000 δικ. / εργαζόμενο
Αξία για κάθε εργαζόμενο	6,00 € ανά δικαίωμα / μετοχή

Μετά από 2 μήνες και συγκεκριμένα στις 30/8/2020 ένας εργαζόμενος ασκεί το δικαίωμά του και αποκτάει το ανώτατο όριο των 7.000 μετοχών.

Τιμή κλεισίματος μετοχής κατά την ημέρα άσκησης του δικαιώματος	15,00 € / μετοχή
Αξία μετοχών βάσει τιμής κλεισίματος (7.000,00 x 15,00)	105.000,00 €

Ποσό που κατέβαλλε ο εργαζόμενος (7.000,00 x 6,00)	42.000,00 €
Ωφέλεια (105.000,00 – 42.000,00)	63.000,00 €

Το ποσό των 63.000,00 € θα φορολογηθεί με τη δήλωση φορολογίας εισοδήματος του φορολογικού έτους 2021 ως εισόδημα από μισθωτή υπηρεσία και στη βεβαίωση αποδοχών που θα λάβει ο εργαζόμενος θα πρέπει να αναγράφεται ξεχωριστά.

13.8 Παροχή σε είδος με τη μορφή παραχώρησης κατοικίας

Με την παρ. 5 του άρθρου 13 του ν. 4172/2013 ορίζεται ότι παροχή σε είδος είναι και η **αγοραία αξία από την παραχώρηση κατοικίας σε εργαζόμενο ή εταίρο ή μέτοχο από φυσικό πρόσωπο ή νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα** για οποιοδήποτε χρονικό διάστημα εντός του φορολογικού έτους.

Η παροχή αυτή **αποτιμάται** ανάλογα με το αν το ακίνητο αποτελεί αντικείμενο μίσθωσης ή ανήκει στην επιχείρηση, ως εξής:

Μισθωμένο ακίνητο	Μίσθωμα που καταβάλλεται απευθείας από τον εργοδότη προς τον εκμισθωτή της παραχωρούμενης κατοικίας.
Ιδιόκτητο ακίνητο	Ποσοστό 3% επί της αντικειμενικής αξίας του ακινήτου.

Εξαιρέσεις:

Η ανωτέρω διάταξη **δεν καταλαμβάνει** τις κάτωθι περιπτώσεις:

α) Την παροχή καταλύματος από το **Δημόσιο** και **φορείς του Δημοσίου** σε υπηρετούντες σε αυτό (π.χ. σε ένστολους), δεδομένου ότι η μετακίνησή τους αποτελεί εκ του νόμου υποχρέωση.

β) Την παροχή καταλύματος (οικίας) σε εργαζόμενους, εταίρους ή μετόχους από φυσικό πρόσωπο ή νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα **λόγω πρόσκαιρης μετακίνησής αυτών σε υποκαταστήματα ή εργοτάξια ή λοιπές επαγγελματικές εγκαταστάσεις του εργοδότη στα πλαίσια της εργασίας τους** (ενδεικτικά αναφέρεται η περίπτωση όπου ο εργοδότης διατηρεί οικία εκτός της έδρας της επιχείρησής του για τις ανάγκες προσωρινής διαμονής - π.χ. μία εβδομάδα, ένας μήνας - των εργαζομένων που χρειάζεται να μεταβούν προσωρινά εκτός έδρας για τις ανάγκες της επιχείρησης του εργοδότη) (σχετ. ΠΟΛ. 1219/6.10.2014)

13.8.1 Παραδείγματα αποτίμησης της παροχής σε είδος λόγω παραχώρησης κατοικίας

1) Η εταιρεία «ΔΕΛΤΑ ΟΕ» καταβάλλει μηνιαίο μίσθωμα 650,00 € για κατοικία την οποία παραχωρεί σε διευθυντικό στέλεχος της για τη χρήση 2018.

Το ανωτέρω ετήσιο μίσθωμα ύψους **7.800,00 €** (= 650,00 X 12), **αποτελεί παροχή σε είδος** και θα πρέπει να δηλωθεί από το διευθυντικό στέλεχος κατά

την υποβολή της φορολογικής δήλωσης του φορολογικού έτους 2018, ώστε να φορολογηθεί ως εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες.

2) Η εταιρεία «ΥΨΙΛΟΝ ΕΠΕ» για τη χρήση 2018 παραχώρησε στον Προϊστάμενο του Εμπορικού Τμήματος κατοικία, η οποία ανήκε στα πάγια της επιχείρησης. Η παραχώρηση ήταν διάρκειας 7 μηνών και η αντικειμενική αξία του ακινήτου ανέρχεται σε 110.000,00 €.

Ο Προϊστάμενος **θα φορολογηθεί για τη συγκεκριμένη παροχή σε είδος** που ανέρχεται στο ποσό των **64.166,67 €**.

3) Η τεχνική εταιρεία «ΖΗΤΑ ΑΤΕ» που εδρεύει στην Αθήνα, αποστέλλει έναν εκ των μηχανικών που ανήκουν στο προσωπικό της, για επίβλεψη σε εργοτάξιο που βρίσκεται στην Καβάλα. Κατά την 5μηνη παραμονή του εκεί, η εταιρεία μισθώνει κατοικία για λογαριασμό του μηχανικού της, καταβάλλοντας μίσθωμα 450,00 €.

Το συγκεκριμένο μίσθωμα δεν αποτελεί παροχή σε είδος και ο μηχανικός δεν θα επιβαρυνθεί φορολογικά, καθώς πρόκειται για παροχή λόγω πρόσκαιρης μετακίνησής του στο εργοτάξιο του εργοδότη στα πλαίσια της εργασίας του.

13.9 Παροχές σε είδος που δίνονται βάσει επιχειρησιακής συλλογικής σύμβασης εργασίας

Σύμφωνα με τις διατάξεις της περ. γ' της παρ.1 του άρθρου 3 του ν. 1876/1990, οι επιχειρησιακές συλλογικές συμβάσεις εργασίας αφορούν τους εργαζόμενους μιας εκμετάλλευσης ή επιχείρησης.

Με τις διατάξεις της παρ.5 του άρθρου 3 του ν.1876/1990 όπως αυτές ισχύουν μετά την αντικατάστασή τους από τις διατάξεις της παρ.1 του άρθρου 37 του ν.4024/2011 ορίζεται, ότι οι επιχειρησιακές συλλογικές συμβάσεις συνάπτονται, κατά σειρά προτεραιότητας, από συνδικαλιστικές οργανώσεις της επιχείρησης που καλύπτουν τους εργαζόμενους ή, σε περίπτωση που δεν υπάρχει συνδικαλιστική οργάνωση στην επιχείρηση, από ένωση προσώπων, και πάντως ανεξάρτητα από την κατηγορία, τη θέση ή την ειδικότητα των εργαζομένων στην επιχείρηση και, εφόσον αυτές ελλείπουν, από τις αντίστοιχες πρωτοβάθμιες κλαδικές οργανώσεις και από τον εργοδότη. Η ένωση προσώπων του προηγούμενου εδαφίου συστήνεται τουλάχιστον από τα τρία πέμπτα (3/5) των εργαζομένων στην επιχείρηση, ανεξαρτήτως του συνολικού αριθμού εργαζομένων σε αυτήν και χωρίς η διάρκειά της να υπόκειται σε χρονικό περιορισμό. Εάν μετά την τυχόν σύσταση ένωσης προσώπων για το σκοπό της παραγράφου αυτής, πάψει να συντρέχει η προϋπόθεση της συμμετοχής των τριών πέμπτων (3/5) των εργαζομένων στην επιχείρηση, η οποία απαιτείται για τη σύσταση της, διαλύεται, χωρίς άλλη διατύπωση. Για δε τα λοιπά θέματα που αφορούν την ένωση προσώπων εξακολουθεί να εφαρμόζεται η περίπτωση γγ' του εδαφίου α' της παρ. 3 του άρθρου 1 του ν. 1264/1982 (Α'79).

Περαιτέρω, με τις διατάξεις της παρ.7 του άρθρου 5 του ν.1876/1990 ορίζεται, ότι ο εργοδότης οφείλει να κοινοποιεί στο Συμβούλιο Εργαζομένων της επιχείρησης κάθε επιχειρησιακή Σ.Σ.Ε. καθώς και κάθε τροποποίησή της.

Τέλος, με τις διατάξεις της παρ.3 του άρθρου 8 του ν.1876/1990 ορίζεται, ότι εφ' όσον ο εργοδότης δεσμεύεται από επιχειρησιακή συλλογική σύμβαση εργασίας, οι κανονιστικοί όροι της ισχύουν υποχρεωτικά και στις εργασιακές σχέσεις όλων των εργαζομένων που απασχολούνται από τον εν λόγω εργοδότη.

Οι **παροχές** σε είδος της παρ.1 του άρθρου **του άρθρου 13** του ν.4172/2013 οι οποίες δίνονται στο προσωπικό μίας επιχείρησης **σύμφωνα με επιχειρησιακή συλλογική σύμβαση εργασίας** που συνάπτεται σύμφωνα με τα αναφερόμενα ανωτέρω, **δεν θεωρούνται εισόδημα από μισθωτή εργασία** για τους δικαιούχους, δεδομένου ότι αυτές δίνονται προκειμένου να καλύψουν τις εργασιακές ανάγκες των εργαζομένων της επιχείρησης.

(σχετ.ΠΟΛ.1083/8.4.2015)

13.10 Υποτροφίες

Βλ. σχετ. θέματα 7.2, 7.2.1

13.11 Παρεχόμενη μείωση των διδάκτρων για τα παιδιά των εργαζόμενων, διευθυντών, διαχειριστών και μελών διοίκησης ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων

Τα ιδιωτικά σχολεία, στην πλειονότητά τους, δεν εφαρμόζουν ενιαία τιμολογιακή πολιτική για το σύνολο των πελατών τους. Ειδική τιμολογιακή πολιτική είναι, για παράδειγμα, η παρεχόμενη μείωση στα δίδακτρα ή η χορήγηση έκπτωσης προς γονείς – πελάτες, ανάλογα με τον αριθμό των τέκνων που ο κάθε γονέας στέλνει προς φοίτηση στο ίδιο ιδιωτικό σχολείο ή και ανάλογα με τον αριθμό των σχολικών ετών που εξακολουθεί να φοιτά στο ίδιο ιδιωτικό σχολείο το τέκνο. Έτσι, γονέας που και τα δύο παιδιά του φοιτούν στο ίδιο ιδιωτικό σχολείο έχει μεγαλύτερη έκπτωση ή μεγαλύτερη μείωση στα δίδακτρα σε σύγκριση με άλλο γονέα του οποίου μόνο ένα παιδί φοιτά στο ως άνω ιδιωτικό σχολείο.

Στις προαναφερόμενες ειδικές τιμολογιακές πολιτικές που εφαρμόζουν τα ιδιωτικά σχολεία συμπεριλαμβάνεται και **η μείωση των διδάκτρων ή η δωρεάν φοίτηση για τα παιδιά εργαζόμενων, διευθυντών, διαχειριστών και μελών διοίκησης αυτών**. Η παρεχόμενη αυτή μείωση εξυπηρετεί τις ανάγκες της επιχείρησης (ιδιωτικού σχολείου) καθόσον αποτελεί κίνητρο για τους εργαζόμενους ή διοικούντες αυτό, δεσμευοντάς τους κατ' αυτόν τον τρόπο σε μακροχρόνια συνεργασία αλλά και ενισχύοντας την απόδοση του έργου τους.

Κατόπιν των ανωτέρω γίνεται δεκτό, ότι η παροχή της δωρεάν φοίτησης ή της φοίτησης με μειωμένα δίδακτρα για παιδιά εργαζόμενων, διευθυντών, διαχειριστών ή μελών της διοίκησης εξυπηρετεί τις ανάγκες της επιχείρησης (ιδιωτικού σχολείου) και συνεπώς **δεν καταλαμβάνεται από τις διατάξεις του άρθρου 13 του ν.4172/2013, δεν θεωρείται παροχή σε είδος** και κατά συνέπεια ούτε και εισόδημα από μισθωτή εργασία για τους δικαιούχους.

Τέλος, **η τυχόν έκπτωση που παρέχεται στα δίδακτρα για εργαζόμενους** και τα λοιπά στην παρούσα αναφερόμενα πρόσωπα πέραν αυτής που προβλέπεται από τις συγκεκριμένες τιμολογιακές πολιτικές που ακολουθεί για αυτούς το

ιδιωτικό σχολείο, αποτελεί παροχή σε είδος και συνεπώς και εισόδημα από μισθωτή εργασία για τους δικαιούχους. (σχετ. Δ12 1168638 ΕΞ 2014/18.12.2014)

13.12 Φορολογική αντιμετώπιση εξόδων κηδείας που καταβάλλονται από επιχειρήσεις και οργανισμούς στο προσωπικό τους

Το ζήτημα για το αν τα έξοδα κηδείας που καταβάλλονται από επιχειρήσεις και οργανισμούς στο προσωπικό τους αποτελούν παροχή σε είδος και κατ' επέκταση αν συγκεντρώνουν όλα εκείνα τα εννοιολογικά χαρακτηριστικά του εισοδήματος διευκρινίστηκε με την το' αρ. ΔΕΑΦ Α 1139648 ΕΞ 2018 εγκύκλιο.

Σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 7 του ν.4172/2013, ο Κ.Φ.Ε. διακρίνει τις ακόλουθες κατηγορίες ακαθάριστων εισοδημάτων:

- α)** εισόδημα από μισθωτή εργασία και συντάξεις,
- β)** εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα,
- γ)** εισόδημα από κεφάλαιο και
- δ)** εισόδημα από υπεραξία μεταβίβασης κεφαλαίου.

Στην αιτιολογική έκθεση του άρθρου αυτού διευκρινίστηκε ότι «σε φόρο υπόκεινται μόνο τα εισοδήματα που εμπίπτουν σε μια από τις τέσσερις κατηγορίες που αναγνωρίζονται στο άρθρο αυτό και συνεπώς ό,τι δεν εμπίπτει στο εννοιολογικό πεδίο κανενός από τα αναφερόμενα εισοδήματα, δεν υπόκειται σε φόρο».

Άλλωστε, κατά πάγια θέση της Διοίκησης, ένα ποσό χαρακτηρίζεται ως εισόδημα όταν υπάρχει περιοδικότητα και διάρκεια, μόνιμη πηγή προέλευσης καθώς και τακτική εκμετάλλευση της πηγής αυτής (σχετ. το ΔΕΑΦ Α 1099109 ΕΞ 2017/27.6.2017 έγγραφό).

Όπως έχει διευκρινισθεί με την ΠΟΛ.1219/6.10.2014 εγκύκλιο, στην έννοια των παροχών σε είδος που φορολογούνται ως εισόδημα από μισθωτή εργασία εντάσσεται κάθε παροχή σε είδος που χορηγείται στον μισθωτό, με εξαίρεση τις παροχές που αποβλέπουν αποκλειστικά στην κάλυψη δαπανών ή αποκατάσταση ζημιών του φυσικού προσώπου στα πλαίσια της εργασιακής του σχέσης και κατά την εκτέλεση της εργασίας του, όπως ορίζεται στο άρθρο 12 παρ. 2 ν.4172/2013, οι οποίες ως εκ του είδους τους, βαρύνουν τον εργοδότη, οπότε στην τελευταία αυτή περίπτωση η παροχή αυτή δεν έχει τα εννοιολογικά χαρακτηριστικά του εισοδήματος.

Από όλα τα παραπάνω προκύπτει ότι τα ποσά που καταβάλλονται από επιχειρήσεις και οργανισμούς στο προσωπικό τους (εν ενεργεία και συνταξιούχους) για έξοδα κηδείας, ανεξάρτητα από το αν καταβάλλονται υποχρεωτικά ή όχι, αποβλέπουν αποκλειστικά στην κάλυψη δαπανών και δεν συγκεντρώνουν τα εννοιολογικά γνωρίσματα του εισοδήματος και, ως εκ τούτου, δεν αποτελούν αντικείμενο φόρου εισοδήματος.

13.13 Μέσα Ατομικής Προστασίας (Μ.Α.Π.) και γάλακτος που αποτιμώνται σε χρήμα και καταβάλλονται σε εργαζόμενους των Ο.Τ.Α.

Με την εγκύκλιο ΠΟΛ.1206/2018 διευκρινίστηκε η φορολογική μεταχείριση των συγκεκριμένων παροχών σε είδος οι οποίες αποτιμώνται σε χρήμα και χορηγούνται στους εργαζόμενους των Ο.Τ.Α.

Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ.1 του άρθρου 45 του ν.2238/1994, ο οποίος ίσχυσε για εισοδήματα που αποκτήθηκαν μέχρι και 31.12.2013, μεταξύ άλλων, ορίζεται ότι εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες είναι το εισόδημα που προκύπτει κάθε ένα οικονομικό έτος από μισθούς, ημερομίσθια, επιχορηγήσεις, επιδόματα, συντάξεις και γενικά από κάθε παροχή που χορηγείται περιοδικά με οποιαδήποτε μορφή είτε σε χρήμα είτε σε είδος ή άλλες αξίες για παρούσα ή προηγούμενη υπηρεσία ή για οποιαδήποτε άλλη αιτία, το οποίο αποκτάται από μισθωτούς γενικά και συνταξιούχους.

Επίσης, με τις διατάξεις της παρ.1 του άρθρου 9 του ν.2336/1995 ορίζεται ότι παροχές σε είδος προς εργαζομένους, οι οποίες χορηγούνται αυτούσιες εξ ελευθεριότητος του εργοδότη, δεν περιλαμβάνονται στις τακτικές αποδοχές των εργαζομένων, δεν θεωρούνται εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες ούτε υπόκεινται σε κοινωνικοασφαλιστικές ή άλλες κρατήσεις και αποτελούν παραγωγικές και λειτουργικές δαπάνες των επιχειρήσεων, εφόσον εξυπηρετούν λειτουργικές ανάγκες της επιχείρησης, συμβάλλουν στην αύξηση της παραγωγικότητάς της και στην ποιότητα των συνθηκών εργασίας ή αποτελούν μέτρα για την υγιεινή και ασφάλεια των εργαζομένων και χορηγούνται προσωπικά προς τους δικαιούχους, μόνο αυτούσια και όχι σε χρήμα. Στην έννοια των παροχών αυτών περιλαμβάνεται η χορήγηση τροφής (ελαφρό γεύμα, γεύμα, δείπνο), κατά τη διάρκεια του ημερήσιου εργάσιμου χρόνου και κατά την ώρα του διαλείμματος, ανεξάρτητα εάν ο χρόνος του διαλείμματος είναι αμειβόμενος.

Με τις διατάξεις της παρ.1 του άρθρου 13 του ν.4172/2013, ο οποίος ισχύει για εισοδήματα που αποκτώνται από 1.1.2014 και μετά, ορίζεται ότι με την επιφύλαξη των διατάξεων των παραγράφων 2, 3, 4 και 5 οποιοσδήποτε παροχές σε είδος που λαμβάνει ένας εργαζόμενος ή συγγενικό πρόσωπο αυτού συνυπολογίζονται στο φορολογητέο εισόδημά του στην αγοραία αξία τους, εφόσον η συνολική αξία των παροχών σε είδος υπερβαίνει το ποσό των τριακοσίων (300) ευρώ ανά φορολογικό έτος.

Όπως έχει διευκρινισθεί και με την ΠΟΛ.1219/6.10.2014, στην έννοια των παροχών σε είδος που φορολογούνται ως εισόδημα από μισθωτή εργασία εντάσσεται κάθε παροχή σε είδος που χορηγείται στο μισθωτό, με εξαίρεση τις παροχές που αποβλέπουν αποκλειστικά στην κάλυψη δαπανών ή αποκατάσταση ζημιών του φυσικού προσώπου στα πλαίσια της εργασιακής του σχέσης και κατά την εκτέλεση της εργασίας του, όπως ορίζεται στο άρθρο 12 παρ. 2 ν.4172/2013, οι οποίες ως εκ του είδους τους, βαρύνουν τον εργοδότη, οπότε στην τελευταία αυτή περίπτωση η παροχή αυτή δεν έχει τα εννοιολογικά χαρακτηριστικά του εισοδήματος. Ως τέτοιες παροχές, τις οποίες δεν καταλαμβάνει η παρ. 1 του άρθρου 13 του ν. 4172/2013 και οι οποίες δεν θεωρούνται παροχές σε είδος και κατά συνέπεια εισόδημα από μισθωτή εργασία, αναφέρονται οι παροχές σε είδος, οι οποίες **χορηγούνται προσωπικά προς τους δικαιούχους**, μόνο αυ-

τούσια και όχι σε χρήμα και οι οποίες εξυπηρετούν λειτουργικές και παραγωγικές ανάγκες της επιχείρησης, συμβάλλουν στην αύξηση της παραγωγικότητάς της και στην ποιότητα των συνθηκών εργασίας ή αποτελούν μέτρα για την υγιεινή και ασφάλεια των εργαζομένων.

Ενδεικτικά, τέτοιες παροχές σε είδος, οι οποίες δεν θεωρούνται εισόδημα από μισθωτή εργασία, είναι:

- η χορήγηση ειδικών στολών εργασίας,
- η χορήγηση γάλακτος,
- η παροχή τροφής στο χώρο εργασίας,
- η χορήγηση θέσης στάθμευσης στο χώρο εργασίας κ.λπ.

Με τις διατάξεις της παρ.1 του άρθρου 97 του ν.4483/2017 ορίζεται ότι τα Μέσα Ατομικής Προστασίας (Μ.Α.Π.) και το γάλα των ετών 2012, 2013, 2014, 2015 και 2016, που προβλέπονται στην 53361/11.10.2006 κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομίας και Οικονομικών, Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας (Β' 1503) και δεν έχουν χορηγηθεί μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, αποτιμώνται σε χρήμα, σύμφωνα με την τιμή διαγωνισμού που προκηρύχθηκε ή άλλου διαγωνισμού προγενέστερων ετών που είχε λάβει χώρα για την προμήθεια των ίδιων ειδών και αποδίδονται με τις προϋποθέσεις που ορίζονται στην παράγραφο αυτή.

Μετά από όλα όσα αναφέρθηκαν πιο πάνω προκύπτει ότι οι παροχές (Μ.Α.Π.) και γάλακτος των ετών 2012, 2013, 2014, 2015 και 2016, που προβλέπονται στην πιο πάνω κοινή απόφαση και οι οποίες αποτιμώνται σε χρήμα και καταβάλλονται σε εργαζόμενους των Ο.Τ.Α., **δεν έχουν τα εννοιολογικά χαρακτηριστικά του εισοδήματος, καθόσον τα χορηγούμενα ποσά αντιστοιχούν σε παροχές σε είδος που συμβάλλουν στην υγιεινή και ασφάλεια των εργαζομένων και που θα έπρεπε να είχαν παρασχεθεί σε αυτούς στα πιο πάνω έτη.**

Συνεπώς, τα ποσά αυτά δεν υπόκεινται σε παρακράτηση φόρου και ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης του άρθρου 43Α του ν.4172/2013. Σε περίπτωση που έχει γίνει παρακράτηση φόρου στις ως άνω αμοιβές, υποβάλλεται τροποποιητική δήλωση στη ΔΟΥ, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην ΠΟΛ.1083/2018, με την έκδοση νέας, ορθής βεβαίωσης αποδοχών.

Προσοχή!

Σύμφωνα με την παρ. 2 του άρ. 97 του ν.4483/2017 από 31-7-2017 δεν επιτρέπεται η αποτίμηση σε χρήμα των Μέσων Ατομικής Προστασίας (Μ.Α.Π.) και του γάλακτος που προβλέπονται στην 53361/11.10.2006 κοινή υπουργική απόφαση.

Σχετικές διατάξεις:

Ν. 4483/2017 - Ρυθμίσεις για τον εκσυγχρονισμό του θεσμικού πλαισίου οργάνωσης και λειτουργίας των Δημοτικών Επιχειρήσεων Ύδρευσης Αποχέτευσης (Δ.Ε.Υ.Α.) Ρυθμίσεις σχετικές με την οργάνωση, τη λειτουργία, τα οικονομικά και το προσωπικό των Ο.Τ.Α. Ευρωπαϊκοί Όμιλοι Εδαφικής Συνεργασίας Μητρώο Πολιτών και άλλες διατάξεις

Άρθρο 97 – Μέσα Ατομικής Προστασίας και μέτρα για την υγεία και την ασφάλεια των εργαζομένων στους Ο.Τ.Α.

1. Τα Μέσα Ατομικής Προστασίας (Μ.Α.Π.) και το γάλα των ετών 2012, 2013, 2014, 2015 και 2016, που προβλέπονται στην 53361/11.10.2006 κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομίας και Οικονομικών, Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας (Β΄1503) και δεν έχουν χορηγηθεί μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, αποτιμώνται σε χρήμα, σύμφωνα με την τιμή διαγωνισμού που προκηρύχθηκε ή άλλου διαγωνισμού προγενέστερων ετών που είχε λάβει χώρα για την προμήθεια των ίδιων ειδών και αποδίδονται με τις εξής προϋποθέσεις:

- α. να αναγνωρίζεται η οφειλή προς τον εργαζόμενο από τον οικείο Ο.Τ.Α,
- β. να υπάρχουν οι αντίστοιχοι κωδικοί και πιστώσεις στους προϋπολογισμούς των Ο.Τ.Α. των ετών καταβολής,
- γ. να μπορεί να πραγματοποιηθεί η καταβολή τους, σε έως και τριάντα έξι (36) μηνιαίες δόσεις.

Οι δικαιούχοι, οι οφειλές, ο αριθμός των δόσεων, καθώς και οποιαδήποτε άλλη σχετική λεπτομέρεια καθορίζονται με απόφαση του οικείου Δημοτικού ή Διοικητικού Συμβουλίου κάθε Ο.Τ.Α., η οποία λαμβάνεται εντός τεσσάρων (4) μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.

2. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος, δεν επιτρέπεται η αποτίμηση σε χρήμα των Μέσων Ατομικής Προστασίας (Μ.Α.Π.) και του γάλακτος που προβλέπονται στην κοινή υπουργική απόφαση της παραγράφου 1.

3. Οι εργαζόμενοι με συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου, καθώς και οι συμβασιούχοι μίσθωσης έργου των Ο.Τ.Α. α΄ και β΄ βαθμού και των νομικών προσώπων αυτών που απασχολούνται στις εργασίες που αναφέρονται στην με αριθμό 53361/11.10.2006 κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομίας και Οικονομικών και Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας (Β΄ 1503), όπως ισχύει, δικαιούνται των αντίστοιχων Μ.Α.Π., με τους όρους και τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στην εν λόγω κοινή υπουργική απόφαση.

13.14 Παραχώρηση εταιρικού οχήματος σε φορολογούμενο - εργαζόμενο με μπλοκάκι

Ο εν λόγω εργαζόμενος εξακολουθεί να αντιμετωπίζεται φορολογικά σύμφωνα με τις διατάξεις της περ. στ΄ της παρ. 2 του άρθρου 12, διότι το εισόδημα από μισθωτή εργασία έχει αποκτηθεί βάσει των διατάξεων του άρθρου 13 του ν.4172/2013 και όχι σύμφωνα με τις περιπτώσεις α΄ έως ε΄ της παρ. 2 του άρθρου 12 του ίδιου νόμου.

13.15 Παροχές που δεν εμπίπτουν στις διατάξεις του άρθρου 13

Σε όλες τις περιπτώσεις συμβάσεων εργασίας (ατομικές, συλλογικές κ.λπ.) δεν έχουν την έννοια της παροχής και άρα:

(ΔΕΝ φορολογούνται ανεξάρτητα από την αξία της παροχής, ακόμα και αν αυτή υπερβαίνει τα 300,00 €)

ΔΕΝ φορολογούνται:

- οι κάθε είδους παροχές προς τους εργαζόμενους για την ασφάλεια και υγιεινή στο χώρο εργασίας
- η παροχή τροφής στο χώρο εργασίας
- η χορήγηση γάλακτος
- η φύλαξη των παιδιών στο χώρο εργασίας
- η μεταφορά των εργαζομένων στο χώρο εργασίας τους με μεταφορικά μέσα (λεωφορεία, mini-bus) με δαπάνες της επιχείρησης
- η παροχή στολής εργασίας στους εργαζόμενους
- η αξία των διατακτικών μέχρι 6,00 € καθημερινά (οι διατακτικές εξαργυρώνονται σε σουπερμάρκετ κλπ. καταστήματα)
- παροχές ασήμαντης αξίας (π.χ. δωροεπιταγές) και μέχρι του ποσού των 27 € ετησίως
- ΓΕΝΙΚΩΣ οι ΠΑΡΟΧΕΣ που δίνονται για την εκτέλεση της εργασίας
- η χορήγηση θέσης στάθμευσης
- οι παροχές που δίνονται για την κάλυψη δαπανών ή την αποκατάσταση ζημιών του εργαζόμενου στο πλαίσιο της εργασιακής του σχέσης
- η συμμετοχή σε επιστημονικά συνέδρια ή σεμινάρια ή κάθε είδους εκπαιδευτικά προγράμματα που συνδέονται με την απόκτηση γνώσης ή εμπειρίας σχετικής με την εργασία του υπαλλήλου
- οι συνδρομές σε επαγγελματικά περιοδικά και επιμελητήρια για τους υπαλλήλους της επιχείρησης
- οι υποτροφίες που δίνονται από τα ιδιωτικά εκπαιδευτήρια για τη φοίτηση σε αυτά, ακόμα και αν υπότροφοι είναι τα τέκνα των υπαλλήλων των εκπαιδευτηρίων.
- η χρήση εταιρικών πιστωτικών καρτών για τις ανάγκες της επιχείρησης, όπως για παράδειγμα την κάλυψη δαπανών σε επαγγελματικό ταξίδι
- η παροχή οικίας σε υπηρετούντες στο Δημόσιο και τους φορείς του Δημοσίου, δεδομένου ότι μετακίνησή τους είναι εκ του νόμου υποχρεωτική
- η παροχή οικίας στους εργαζόμενους σε περίπτωση πρόσκαιρης εκτός έδρας μετακίνησής τους σε υποκατάστημα, εργοτάξιο ή άλλη εγκατάσταση του εργοδότη

<p><u>ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ:</u> (σκοπός είναι η φορολόγηση των πολυτελών αυτοκινήτων των υψηλόβαθμων στελεχών (status cars))</p>	<p><u>ΔΕΝ φορολογούνται:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • τα αυτοκίνητα που χρησιμοποιούν οι πωλητές, τεχνικοί κλπ. εργαζόμενοι των οποίων η εργασία απαιτεί συχνή μετακίνηση αλλά ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΝΤΑΙ τα αυτοκίνητα που παρέχονται λόγω θέσης • τα αυτοκίνητα δοκιμών (test-drive) • τα αυτοκίνητα των ξενοδοχειακών επιχειρήσεων για τη μετακίνηση των πελατών τους • τα αυτοκίνητα μεταφοράς προσωπικού (mini-bus) • τα αυτοκίνητα πίστας των αεροδρομίων • τα αυτοκίνητα μεταφοράς προσωπικού ή υψηλών προσώπων των επιχειρήσεων διαχείρισης των αεροδρομίων • η παροχή για τη δαπάνη των καυσίμων και συντήρηση των αυτοκινήτων (π.χ. διόδια, βενζίνη, ΚΤΕΟ, service, parking, αλλαγή ελαστικών κλπ.)
<p><u>ΚΙΝΗΤΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ:</u></p>	<p><u>ΔΕΝ φορολογείται:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • το ποσό του παγίου σύνδεσης κινητής τηλεφωνίας ανεξάρτητα από τον αριθμό συνδέσεων που έχει δοθεί σε κάθε έναν εργαζόμενο. • το υπερβάλλον ποσό του παγίου, εφόσον αφορά επαγγελματικούς σκοπούς με μία απλή βεβαίωση του εργοδότη • η παροχή συσκευών Η/Υ, tablets, κινητών και λοιπού εξοπλισμού για ένα τέτοιο εργαλείο ανά είδος. Δηλαδή, αν η επιχείρηση χορηγεί σε εργαζόμενο της έναν φορητό υπολογιστή, μία συσκευή τηλεφώνας και ένα tablet, η παροχή των τριών αυτών εργαλείων εργασίας δεν αποτελεί εισόδημα. • η δαπάνη πρόσβασης στο διαδίκτυο μέσω των πιο πάνω συσκευών
<p><u>ΔΑΝΕΙΑ:</u></p>	<p><u>ΔΕΝ φορολογούνται:</u> δάνεια παντός είδους:</p> <ul style="list-style-type: none"> • τραπεζικά που χορηγούν οι τράπεζες στο προσωπικό τους, • δάνεια με έγγραφη ή μη συμφωνία που δίνουν οι εργοδότες στους υπαλλήλους τους καθώς και • προκαταβολές ανεξαρτήτως ποσού που έχουν δοθεί μέχρι 31/12/2013. Αυτό ισχύει ασχέτως του ποσού του δανείου ή του χρόνου αποπληρωμής του. <p>Τα ανωτέρω <u>ΔΕΝ</u> φορολογούνται γιατί <u>ΔΕΝ</u> θεωρούνται παροχές.</p>

ΠΑΡΟΧΕΣ
ΓΕΝΙΚΑ:

ΔΕΝ φορολογούνται:

- παροχές ως 300,00 € ετησίως ανά εργαζόμενο, ακόμα και αν η συνολική αξία της παροχής υπερβαίνει τα 300,00 €. Δηλαδή, ακόμα και σε όσα στελέχη εταιριών η αξία της παροχής υπερβαίνει τα 300,00 €, το όριο των 300,00 € λειτουργεί ως αφορολόγητο όριο και θα φορολογηθεί μόνο για το υπερβάλλον

Εξαιρέση: Φορολογούνται μόνον τα αυτοκίνητα σε υψηλόβαθμα στελέχη, (όχι αυτά που παραχωρούνται για επαγγελματική χρήση) δάνεια, stock options και παραχώρηση κατοικίας ακόμα και αν είναι κάτω από 300 ευρώ ετησίως.